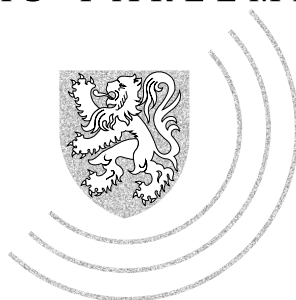

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

11 februari 2008

ONTWERP VAN DECREET

betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	9
Kindeffectrapport	19
Advies van de Vlaamse Sportraad.....	33
Advies van de Raad van State	39
Ontwerp van decreet	55
Bijlage bij de memorie van toelichting: Reguleringsimpactanalyse	63

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Structureel en periodiek tekort aan sportinfrastructuur

Vlaanderen kampt met een tekort aan sportinfrastructuur. Zonder geschikte infrastructuur kunnen heel wat sporten niet worden beoefend, zeker niet op permanente basis.

Bovendien leggen nationale en internationale sportfederaties steeds meer sporttechnische criteria op aangaande sportinfrastructuur. Ook de burger stelt steeds meer en hogere kwaliteitseisen. De overheid ten slotte verstrengt de eisen inzake milieu en volksgezondheid. Voormelde evolutie heeft tot gevolg dat een deel van de bestaande sportinfrastructuur niet of niet meer voldoet aan de vooropgestelde eisen.

Ondanks de inspanningen die de jongste jaren werden geleverd door zowel de Vlaamse, provinciale als gemeentelijke overheden, blijkt er op lokaal vlak zowel een structureel (in 40% van de gemeenten) als periodiek (in 30% van de gemeenten) tekort aan overdekte en openluchtsportinfrastructuur te bestaan. Hierna worden de voornaamste tekorten opgesomd:

Nood aan sporthallen en sportlokalen

Volgens de behoeftenormen (0,2 m² per inwoner) is er in Vlaanderen een tekort aan ruim 270.000 m² netto sporthaloppervlakte, wat overeenstemt met een 200-tal middelgrote sporthallen. Voor Brussel is er een tekort van circa 30 middelgrote sporthallen. Sporthallen worden overwegend polyvalent gebruikt.

Inzake sportlokalen (die zich doorgaans richten tot de beoefening van klassieke sporten) situeren de behoeften zich overwegend op het vlak van renovatie: de randvoorwaarden om te sporten zijn er in te veel gevallen nog minimaal (afwezigheid van sportvloer, kleedkamers en sanitair).

Nood aan openluchtsportvelden

Tussen de 15 à 30% van de circa 11.000 publiek toegankelijke openluchtsportvelden (voor voetbal, tennis,

basketbal, atletiek enzovoort) zijn stedenbouwkundig 'zonevreed' gesitueerd en dreigen te verdwijnen. Ook de accommodatie (kleedkamers, verlichtingsinstallatie, specifieke sportbevloering enzovoort) laat in veel gevallen te wensen over. De vraag naar nieuwe, gegroepeerde traditionele openluchtsportvelden ter vervanging van bestaande zonevreed ingeplante terreinen is daarom erg groot.

Daarnaast telt Vlaanderen slechts een 30-tal kunstgrasvelden voor ploegsporten (voetbal, hockey, korfbal enzovoort), terwijl er nood is aan circa 280 van dergelijke terreinen.

Uitgesproken behoeften situeren zich ook inzake ruimte- en milieugebonden sportruimten (golf, natuursporten, motor- en autocross).

Nood aan zwembaden

Het aantal publiekelijk toegankelijke zwembaden nam de afgelopen jaren dramatisch af. Tussen 1995 en 2004 verdwenen in Vlaanderen – mede als gevolg van verstrengde normen inzake hygiëne, milieu en veiligheid – 127 zwembaden, zowel openbare als privaat uitgebate. Ter vergelijking: het aantal zwembaden dat werd geopend in de periode van 1990-2003 bedraagt 17. Gevolg: in liefst 27 Vlaamse en Brusselse regio's is er een objectief tekort aan overheidszwembaden (minder dan 100 m² verschil tussen het beschikbaar overdekt zwembadwater en de vooropgestelde norm van 200 m²/20.000 inwoners). Bovendien kampen vele overheidszwembaden met enorm stijgende exploitatiekosten (toenemende energiekosten, verstrengde VLAREM-wetgeving, eisen van de Legionella-wetgeving enzovoort).

2. Bestaande regelgeving

Het decreet tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds (5 juli 2002) bepaalt dat de Vlaamse Regering middelen toekent volgens vastgestelde criteria, maar de lokale besturen beslissen vrij over de besteding van deze middelen. Dit decreet heeft dus de autonomie van de lokale besturen versterkt. Het heeft eveneens bijgedragen tot een vereenvoudiging van de regelgeving: de gemeenten ontvangen de middelen rechtstreeks zonder dat zij daarvoor gelijk welk dossier moeten indienen.

In het kader van het kerntakendebat werd afgesproken dat de oprichting van basisinfrastructuur voor sportbeoefening een taak is voor de gemeentelijke

overheden, en dat bovenlokale infrastructuur voor sportbeoefening een taak is voor de provinciale overheden. De Vlaamse overheid draagt de verantwoordelijkheid inzake topsportinfrastructuur.

De hierboven opgesomde tekorten geven echter duidelijk aan dat lokale besturen vaak genoopt zijn andere prioriteiten te leggen met de middelen die zij ter beschikking krijgen via het Gemeentefonds. De bouw van nieuwe en noodzakelijke sportinfrastructuur wordt vaak uitgesteld of afgevoerd bij gebrek aan de nodige budgettaire middelen. Grote dupe van deze situatie zijn de sportbeoefenaars die in hun woonomgeving over onvoldoende (of onvoldoende kwalitatieve) infrastructuur beschikken om – al dan niet in clubverband – hun favoriete sport(en) te beoefenen.

3. Beleidskader

Het nieuwe decreet wenst voormeld probleem zo snel mogelijk te verhelpen door het opzetten van een subsidiëringmechanisme in combinatie met het principe van publiek-private samenwerking (PPS). Er werd evenwel voor geopteerd om het decreet te integreren in de bestaande regelgeving.

Het nieuwe decreet sluit dan ook aan bij het decreet van 9 maart 2007 houdende de subsidiëring van gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid dat bepaalt dat lokale besturen een sportbeleidsplan moeten opstellen in ruil voor subsidiëring. Het vierde hoofdstuk van dit sportbeleidsplan moet gewijd worden aan de beschrijving van een globaal meerjarenplan met betrekking tot de lokale sportinfrastructuur. Dit Sport voor Allen-decreet is dus te beschouwen als een eerste stap om lokale besturen te verplichten na te denken over hun langetermijnbeleid inzake sportinfrastructuur. Om hen een nog grotere (financiële) duw in de rug te geven, voorziet het nieuwe decreet in een gedeeltelijke financiering van nieuw op te richten of te renoveren sportinfrastructuur in de mate dat wordt voldaan aan de in het decreet opgesomde voorwaarden.

In de beleidsnota Sport 2004-2009 wordt het voeren van een planmatig sportinfrastructuurbeleid als strategische doelstelling vastgelegd. Dit wordt concreter uitgewerkt in de beleidsbrief Sport 2007. Het uitwerken van een Vlaams Sportinfrastructuurplan is een belangrijk onderdeel van deze strategische doelstelling.

4. Uitgangspunten van het nieuwe decreet

De Vlaamse overheid wil in de eerste plaats een inhaalbeweging in sportinfrastructuur realiseren zodat op korte termijn (2007-2011) 35% van de nood aan sportinfrastructuur weggewerkt wordt. Meer specifiek zal een eerste inhaalbeweging zich concentreren op volgende types sportinfrastructuur: kunstgrasvelden, eenvoudige sporthallen, eenvoudige zwembaden en multifunctionele sportcentra. Het is evenwel de bedoeling dat het nieuwe decreet een kader biedt om op middellange termijn het globale tekort weg te werken. De mogelijkheid moet dus opengelaten worden om later een inhaalbeweging voor andere types infrastructuur te realiseren, indien een voorafgaande behoeftestudie de nood aan deze types aantoonst.

Volgende doelstellingen en uitgangspunten zijn bij de aanloop naar het nieuwe decreet cruciaal gebleken:

- Versnelde realisatie van sportinfrastructuur: door het investeringsritme in sportinfrastructuur met behulp van private financiering op te drijven, kunnen een aantal behoeften betreffende sportinfrastructuur versneld worden weggewerkt.
- Flexibiliteit: een aantal sportinfrastructuurprojecten zijn nog niet geïdentificeerd, de mogelijkheid moet dus worden opengelaten om later in die domeinen sportinfrastructuur te realiseren.
- ESR95-neutraliteit: de infrastructuur moet buiten de sector overheid worden gefinancierd; enkel de periodieke betalingen mogen een impact hebben op het vorderingensaldo.
- Reductie van risico's voor de overheid: door de gekozen structuur worden de onvoorziene uitgaven voor de overheid zoveel als mogelijk beperkt en wordt de private sector maximaal geresponsabiliseerd.
- Koppeling van betaling aan beschikbaarheid: het systeem van de beschikbaarheidvergoeding zal het principe inhouden van kortingen voor zowel niet-beschikbaarheid als afwijkingen van de opgelegde prestatie-eisen.
- Optimale waarde-kostprijs verhouding: risico's moeten worden verdeeld tussen de lokale overheid en de private sector opdat de private sector optimaal geresponsabiliseerd wordt. Er moet voldoende concurrentie zijn voor de realisatie van elk type sportinfrastructuur en de standaardisatie van

concepten van sportinfrastructuur mag niet ten koste gaan van innovatie en flexibiliteit vanwege de private sector.

- Autonome beslissingsbevoegdheid van de lokale overheid: de lokale overheden blijven autonoom in hun keuze om in de voorgestelde structuur te stappen en behouden binnen de voorgestelde structuur een significante beslissingsbevoegdheid.

Rekening houdend met voormelde doelstellingen en uitgangspunten is er voor geopteerd om de subsidie afhankelijk te stellen van een aantal specifieke voorwaarden zoals de tussenkomst van de Vlaamse Regering, die middels inachtneming van de wetgeving overheidsopdrachten voor de realisatie van een bepaald type sportinfrastructuur voor een lokale overheid of de Vlaamse Gemeenschapscommissie een private partner selecteert, die in uitvoering van de gegunde opdracht een projectvennootschap opricht. Deze laatste sluit vervolgens een DBFM(O)-contract (Design, Build, Finance, Maintenance) af met het lokale bestuur of de Vlaamse Gemeenschapscommissie wiens subsidieaanvraag werd geselecteerd.

De projectvennootschap staat in voor ontwerp, bouw, financiering en onderhoud van de sportinfrastructuur. In ruil voor het beschikbaar stellen en houden van de sportinfrastructuur betaalt het lokale bestuur aan de projectvennootschap een beschikbaarheidsvergoeding. Het is de bedoeling dat de Vlaamse Gemeenschap via het in dit decreet uitgewerkte subsidiemechanisme tot 30% van deze jaarlijkse beschikbaarheidsvergoeding kan gaan subsidiëren.

Indien praktisch haalbaar zullen meerdere sportinfrastructuurprojecten tegelijk in de markt geplaatst worden (geclusterde gunning) zodat de inschrijvers de mogelijkheid hebben om korting te geven indien zij meerdere infrastructuurprojecten kunnen realiseren. De schaalgrootte zal eveneens tot gevolg hebben dat meer sportinfrastructuur kan worden opgericht.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 127 van de Grondwet.

Artikel 2

In dit artikel wordt via een aantal definities een nadere invulling gegeven aan het toepassingsgebied van dit decreet. Door deze bepalingen in dit artikel op te nemen, hoeven ze niet meer elders bepaald noch herhaald te worden.

Artikel 3

De Vlaamse Regering wordt de opdracht gegeven om de alternatieve financiering van sportinfrastructuurprojecten via DBFM(O)-contract, opgezet op initiatief van een lokale overheid of de Vlaamse Gemeenschapscommissie, voor te bereiden, te ondersteunen, te coördineren, te beheren en te faciliteren (§1). De idee is dat kennis en expertise inzake de realisatie van sportinfrastructuur en het sportinfrastructuurplan worden gecentraliseerd en gecoördineerd worden aangewend. De realisatie van het sportinfrastructuurplan via het mechanisme van een contractuele publiek-private samenwerking leidt ertoe dat samenwerking wordt gezocht met het Kenniscentrum PPS. Ook kan de Vlaamse Regering een beroep doen op de specifieke kennis en ervaring van de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV). De samenwerking met deze en andere Vlaamse overheidsactoren kan desgevallend worden geregeld in een samenwerkingsprotocol (§2).

De tussenkomst van de Vlaamse Regering in de alternatieve financiering van lokale sportinfrastructuurprojecten neemt een dubbele vorm aan:

- enerzijds zal de Vlaamse Gemeenschap de in toepassing van dit decreet geselecteerde en gerangschikte sportinfrastructuurprojecten subsidiëren, volgens de modaliteiten van dit decreet en de in uitvoering daarvan gesloten subsidieovereenkomst (zie artikel 13). Dit is de ondersteunende en faciliterende rol van de Vlaamse Regering;
- anderzijds zal de Vlaamse Regering onder meer overgaan tot het uitschrijven en voeren van één of meerdere gunningsprocedures, conform de wetgeving inzake overheidsopdrachten. De Vlaamse Regering kan in dit verband ook overgaan tot het clusteren en het gegroepeerd gunnen van welbepaalde sportinfrastructuurprojecten die voor subsidiëring in aanmerking komen. Dit is de voor-

bereidende, coördinerende en beherende rol van de Vlaamse Regering.

De in §3 van dit artikel geponeerde toepassing van de wetgeving inzake overheidsopdrachten kan onder meer de vorm aannemen van een opdrachtcentrale, zoals bedoeld in artikel 2, 4°, van de wet van 15 juni 2006 betreffende overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten. Hierbij gunt de Vlaamse Regering overheidsopdrachten (in casu DBFM(O)-contracten) of sluit ze raamovereenkomsten, als aanbestedende overheid, die bestemd zijn voor de lokale besturen of de Vlaamse Gemeenschapscommissie, eveneens aanbestedende overheden.

Het sluiten van de DBFM(O)-overeenkomst met de door de Vlaamse Regering aangeduide projectvennootschap is voor het lokale bestuur of voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie een verbintenis die voortvloeit uit dit decreet en de in uitvoering daarvan tussen het lokale bestuur of de Vlaamse Gemeenschapscommissie met de Vlaamse Regering gesloten subsidieovereenkomst. Dit is evenzeer het geval voor de controle die de Vlaamse Regering uitvoert op de correcte uitvoering van de DBFM(O)-overeenkomst.

Artikel 4

Het is de bedoeling dat de Vlaamse Regering tijdens de duur van de onderhandelingen en de duur van de DBFM(O)-overeenkomst als centraal meldpunt optreedt voor vragen of problemen vanuit de lokale besturen of de Vlaamse Gemeenschapscommissie (1° en 2°). De Vlaamse Regering kan dan de opgebouwde expertise ter beschikking stellen.

De exacte draagwijdte van de samenwerking tussen de lokale overheid en de Vlaamse Regering zal worden vastgelegd in een subsidieovereenkomst (zie artikel 13).

Teneinde te garanderen dat alle begunstigden van de subsidie op voet van gelijkheid worden behandeld, zal de Vlaamse Regering hiertoe een model van DBFM(O)-overeenkomst opstellen. De minimuminhoud van dit model wordt decretaal vastgelegd (3°).

Artikelen 5 en 6

Rekening houdend met de behoefte aan sportinfrastructuur zal de vraag tot subsidiëring wellicht hoger

liggen dan de middelen die ter beschikking staan. Om voormelde reden zullen de subsidieaanvragen niet enkel worden getoetst aan de toekenningsvoorwaarden maar zal tevens een rangorde worden opgesteld. Dit onderzoek zal gebeuren door een selectieadviescommissie die zal bestaan uit experts die een bijzondere kennis hebben inzake sport, sportbeleid, lokale besturen, (sport)infrastructuur en publiek-private samenwerking. Bij haar onderzoek dient de selectieadviescommissie zich te laten leiden door de in dit decreet aangereikte selectiecriteria.

De Vlaamse Regering wordt de opdracht gegeven de werking en samenstelling van de selectieadviescommissie te regelen.

Artikelen 7 tot 13

Artikel 7 poneert het principe dat de subsidiëring wordt gekoppeld aan de realisatie van lokale sportinfrastructuurprojecten via het mechanisme van een DBFM(O)-overeenkomst.

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om het type sportinfrastructuur dat wordt gesubsidieerd vast te leggen in functie van de op dat ogenblik geldende behoefte. Hiermee wordt beoogd in functie van de beschikbare middelen het type sportinfrastructuur op te richten waarvoor de nood het grootst is.

Uit de beleidsnota blijkt dat een eerste fase zich zal concentreren op de aanleg van kunstgrasvelden en de oprichting van sporthallen, zwembaden en multifunctionele sportcentra.

De artikelen 8 en 9 regelen de volledigheidseis en de ontvankelijkheidsvoorwaarden van de subsidieaanvraag. Om ontvankelijk te zijn is vereist dat een sportbeleidsplan in de zin van het decreet van 9 maart 2007 houdende de subsidiëring van gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allenbeleid is ingediend en werd goedgekeurd door de Vlaamse minister bevoegd voor Sport. Immers, het vierde hoofdstuk van voormeld beleidsplan bevat een meerjarenplan voor de sportinfrastructuur en sportaccommodatie. Het bevat, indien het is opgesteld volgens de regels van de kunst, een globaal overzicht en inventaris van de aanwezige sportinfrastructuur. Wanneer de subsidieaanvraag wordt ingediend door een verzelfstandigd agentschap van de lokale overheden, spreekt het voor zich dat niet het verzelfstandigde agentschap, maar de lokale overheid in kwestie het sportbeleidsplan heeft ingediend.

Als tweede ontvankelijkheidsvoorwaarde wordt gesteld dat de subsidieaanvraag binnen de door de Vlaamse Regering bepaalde termijn moet ingediend zijn. Bedoeling is immers het tekort aan sportinfrastructuur binnen een relatief korte termijn te ondervangen. Met buiten de termijn ingediende aanvragen kan dan ook geen rekening worden gehouden.

De Vlaamse Regering zal instaan voor het bepalen van de nadere regels inzake vorm en inhoud van de subsidieaanvraag (artikel 8).

Artikel 10 legt de selectiecriteria vast die de selectieadviescommissie moet hanteren om over te gaan tot de selectie en rangschikking van de subsidieaanvragen.

In eerste instantie wordt ervoor geopteerd sportinfrastructuur prioritair op te richten daar waar de nood het grootst is. Dit houdt in dat rekening dient te worden gehouden met een optimaal geografische spreiding, de lokale behoefte aan sportinfrastructuur en de vroegere initiatieven en inspanningen die de lokale overheid of Vlaamse Gemeenschapscommissie ondernomen heeft in het kader van realisatie van sportinfrastructuur ten voordele van de bevolking. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd deze selectiecriteria op basis van een behoeftestudie per type sportinfrastructuur nader te verfijnen.

Om de bestaande vraag naar sportinfrastructuur zoveel mogelijk te beantwoorden, zijn de bestemming van en de toegang tot de sportinfrastructuur van essentieel belang. Wat dit eerste aspect betreft, moet duidelijk zijn dat geen exclusief gebruik aan de sportinfrastructuur kan worden toegekend. Zij dient bestemd te worden voor het gebruik door meerdere sportclubs, scholen, organisaties en individuele sportbeoefenaars. Zij dient dus ten dienste te staan van verschillende bevolkingsgroepen en kan niet worden voorbehouden aan topsport.

Wat de toegang betreft, kan onder andere de aanwezigheid van voldoende parkeergelegenheid in de omgeving een rol spelen evenals de bereikbaarheid met het openbaar vervoer of de bereikbaarheid en toegankelijkheid voor mindervaliden.

Tot slot moet de oprichting van de sportinfrastructuur realiseerbaar zijn binnen een door de Vlaamse Regering vastgestelde termijn. Zoals reeds aangegeven, is het opzet van dit decreet om zo snel mogelijk tegemoet te komen aan de bestaande noden. Om die doelstelling te bereiken dient vast te staan dat

de sportinfrastructuur waarvoor de subsidie wordt aangevraagd, kan worden gerealiseerd binnen een welbepaalde termijn. Dit impliceert onder meer dat de subsidieaanvrager een bouwrijp perceel beschikbaar heeft, dat voor de gewenste sportinfrastructuur een geschikte locatie is te vinden in het kader van de ruimtelijke ordening en de noodzakelijke toelatingen tijdig kunnen worden bekomen.

Teneinde elke lokale overheid de mogelijkheid te geven een aanvraag in te dienen maar de sportinfrastructuurprojecten toch binnen de vooropgestelde termijn te kunnen realiseren, wordt aan de Vlaamse Regering de opdracht gegeven te zorgen dat de lokale overheden worden geïnformeerd. Desgevallend kan de Vlaamse Regering een beroep doen op een oproepsysteem, de zogenaamde call.

Artikel 12 bepaalt dat de Vlaamse Regering beslist over de selectie en rangschikking van de subsidieaanvragen opgesteld door de selectieadviescommissie, rekening houdend met de beschikbare middelen.

Eens de subsidieaanvraag is goedgekeurd, sluit de lokale overheid of Vlaamse Gemeenschapscommissie een subsidieovereenkomst af met de Vlaamse Regering overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 13 van dit decreet.

De rechten en plichten der partijen worden hierin afgelijnd (artikel 13, §2). Hier kan voor het overige worden verwezen naar de toelichting bij artikel 3 van het decreet.

Zoals vermeld is er voor geopteerd het subsidiemechanisme te enten op de sluiting van een DBFM(O)-overeenkomst. De Vlaamse Regering wordt de opdracht gegeven een model van DBFM(O)-overeenkomst op te stellen (zie artikel 4). Dit model van DBFM(O)-overeenkomst zal mee in het bestek worden opgenomen bij de selectie van de private partner.

Artikelen 14 en 15

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd per type sportinfrastructuur het subsidiepercentage vast te stellen. In functie van het type sportinfrastructuur kan de nood tot subsidiëring immers groter of kleiner zijn. De subsidie mag in geen geval meer bedragen dan 30% van het subsidiabele gedeelte van de beschikbaarheidsvergoeding. De Vlaamse Regering bepaalt welk gedeelte van de beschikbaarheidsver-

goeding in aanmerking komt voor subsidiëring en dus het subsidiabel gedeelte uitmaakt. Tevens is het cruciaal dat vaststaat waarvoor precies een financiële tussenkomst wordt toegekend. Het kostenplaatje en dus de beschikbaarheidsvergoeding is verschillend naargelang de voorzieningen (aantal kleedkamers, sauna, cafetaria edm.) die al dan niet opgenomen zijn in de te realiseren sportinfrastructuur. Teneinde het gelijkheidsbeginsel te waarborgen evenals rekening te houden met de budgettaire implicaties, heeft de Vlaamse Regering de taak om vooraf het type werken en diensten dat kan worden gesubsidieerd vast te stellen.

De Vlaamse Regering staat in voor de uitbetaling van de subsidies en stelt de nadere regels van uitbetaling vast.

Artikel 16

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van het decreet.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Sport en Brussel,*

Bert ANCIAUX

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° lokale overheid: de gemeenten en de provincies, met inbegrip van hun verzelfstandigde agentschappen, waarvan het ambtsgebied binnen de grenzen van de Vlaamse Gemeenschap valt;
- 2° sportinfrastructuur: een geheel van onroerende voorzieningen bestemd en geschikt voor de beoefening van één of meer sporten en sporttakken;
- 3° behoeftestudie: een onderbouwde studie naar de behoefte rond sportinfrastructuur, in opdracht van de Vlaamse Regering;
- 4° subsidieaanvraag: de aanvraag tot subsidiëring van sportinfrastructuur ingediend door de subsidieaanvrager;
- 5° subsidieaanvrager: de lokale overheid of de Vlaamse Gemeenschapscommissie die een subsidieaanvraag heeft ingediend;
- 6° subsidietrekker: de subsidieaanvrager die werd geselecteerd overeenkomstig de bepalingen van dit decreet;
- 7° projectvennootschap: een rechtspersoon naar Belgisch recht die optreedt als co-contractant in de DBFM(O)-overeenkomst;

- 8° beschikbaarheidsvergoeding: de vergoeding die de subsidietrekker ter uitvoering van de DBFM(O)-overeenkomst periodiek moet betalen aan de projectvennootschap om sportinfrastructuur beschikbaar te stellen en te houden;
- 9° DBFM(O)-overeenkomst: de overeenkomst gesloten tussen de subsidietrekker en een projectvennootschap die het ontwerp (Design), de bouw (Build), de financiering (Finance) en het onderhoud (Maintain) en in voorkomend geval de uitbating (Operate) van sportinfrastructuur als voorwerp heeft;
- 10° selectieadviescommissie: het orgaan dat de subsidieaanvragen selecteert en rangschikt overeenkomstig artikel 10;
- 11° sportfacilitator: de cel belast met een coördinerende en faciliterende taak bij de oprichting van sportinfrastructuur, vermeld in artikel 3;
- 12° Vlaamse Gemeenschapscommissie: de Vlaamse Gemeenschapscommissie, vermeld in artikel 60, tweede lid, van de Bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen;
- 13° subsidiabel gedeelte van de beschikbaarheidsvergoeding: het gedeelte van de beschikbaarheidsvergoeding dat berekend is op basis van de werkzaamheden en diensten die in aanmerking komen voor subsidiëring.

HOOFDSTUK II

Sportfacilitator

Artikel 3

De Vlaamse Regering richt binnen het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media een cel op, hierna sportfacilitator te noemen, belast met het voorbereiden, coördineren, beheren, faciliteren en realiseren van sportinfrastructuur.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels van de samenstelling en werking van sportfacilitator.

Artikel 4

Sportfacilitator heeft tot taak:

- 1° de subsidieovereenkomst, vermeld in artikel 13, te sluiten;
- 2° procedures uit te schrijven en te voeren om voor de subsidietrekker projectvennootschappen te selecteren, overeenkomstig de wetgeving op de overheidsopdrachten;
- 3° de subsidietrekker te ondersteunen bij het sluiten van de DBFM(O)-overeenkomst;
- 4° de naleving van de DBFM(O)-overeenkomst, vermeld in artikel 14, te controleren;
- 5° de aanwending van de subsidie te controleren.

HOOFDSTUK III

Selectieadviescommissie

Artikel 5

De Vlaamse Regering richt een selectieadviescommissie op die bestaat uit deskundigen, aangewezen vanwege hun expertise op het terrein of hun representativiteit inzake sport, sportbeleid, infrastructuur, publiek-private samenwerking of lokale besturen.

De Vlaamse Regering stelt de samenstelling en werking van de selectieadviescommissie vast.

Artikel 6

De selectieadviescommissie onderzoekt de ontvankelijkheid van de subsidieaanvragen en selecteert en rangschikt de ontvankelijke subsidieaanvragen op basis van de selectiecriteria, vermeld in artikel 10.

HOOFDSTUK IV

Mechanisme voor subsidiëring van Sportinfrastructuur

AFDELING I

Toekenningsvoorwaarden

Artikel 7

Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, kan sportinfrastructuur, opgericht ter uitvoering van een DBFM(O)-overeenkomst als vermeld in artikel 15, gesubsidieerd worden.

Op basis van een behoeftestudie wijst de Vlaamse Regering het type van sportinfrastructuur aan die zal kunnen worden gesubsidieerd.

Artikel 8

Om voor subsidiëring in aanmerking te komen, moet de subsidieaanvraag volledig en ontvankelijk zijn.

De ontvankelijkheidsvoorwaarden zijn vervuld indien:

- 1° overeenkomstig het decreet van 9 maart 2007 houdende de subsidiëring van gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid een sportbeleidsplan is ingediend dat door de Vlaamse minister, bevoegd voor de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens, is aanvaard;
- 2° de subsidieaanvraag volledig is ingediend binnen de door de Vlaamse Regering bepaalde termijn.

Artikel 9

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels inzake vorm en inhoud van de subsidieaanvraag.

Artikel 10

De subsidieaanvragen worden beoordeeld door de selectieadviescommissie op basis van onder meer de volgende selectiecriteria:

- 1° de sportinfrastructuur moet duidelijk tegemoet komen aan een reële lokale behoefte;
- 2° de sportinfrastructuur moet onder meer worden gebruikt door meerdere sportclubs, scholen, organisaties, individuele sportbeoefenaars en mag niet exclusief worden aangewend voor topsport;
- 3° de sportinfrastructuur moet voor iedereen goed toegankelijk zijn;
- 4° de sportinfrastructuur moet realiseerbaar zijn voor een door de Vlaamse Regering vastgestelde datum;
- 5° de sportinfrastructuur moet optimaal geografisch verspreid liggen over de verschillende regio's.

Op basis van een behoeftestudie worden de selectiecriteria, vermeld in het eerste lid, 1° en 5°, nader ingevuld door de Vlaamse Regering.

Artikel 11

De Vlaamse Regering kan beslissen dat de subsidieaanvragen worden ingediend op grond van een oproepsysteem en kan voor elk type sportinfrastructuur de wijze van bekendmaking van de oproep bepalen.

AFDELING II

Selectie en rangschikking

Artikel 12

De Vlaamse Regering beslist op voorstel van de Vlaamse minister, bevoegd voor de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens, en na advies van de selectieadviescommissie, over de selectie en de rangschikking van de subsidieaanvragen, rekening houdend met de beschikbare middelen die daarvoor in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap zijn uitgetrokken.

AFDELING III

Subsidieovereenkomst

Artikel 13

Tussen sportfacilitator en elke subsidietrekker wordt een subsidieovereenkomst gesloten.

De Vlaamse Regering stelt een model van subsidieovereenkomst vast. In die subsidieovereenkomst zijn minstens geregeld:

- 1° de wijze en de grondslag van samenwerking tussen de subsidietrekker en sportfacilitator in het kader van de procedures voor de aanbesteding van de Sportinfrastructuur overeenkomstig de wetgeving op de overheidsopdrachten;
- 2° het onderhandelen en sluiten van de DBFM(O)-overeenkomst en de controle op de naleving ervan;
- 3° de rechten en verplichtingen van de subsidietrekker;
- 4° de controle door sportfacilitator op de aanwending van de subsidie;
- 5° het voorwerp en de omvang van de subsidie;
- 6° de wijze van uitbetaling van de subsidie;
- 7° de opschorting en terugbetaling van de subsidie.

AFDELING IV

DBFM(O)-overeenkomst

Artikel 14

De subsidietrekker sluit een DBFM(O)-overeenkomst met een projectvennootschap, waaraan de DBFM(O)-opdracht werd toegewezen ingevolge een selectie- en gunningsprocedure, gevoerd met inachtneming van de wetgeving op de overheidsopdrachten.

De Vlaamse Regering stelt voor elk type sportinfrastructuur een model van DBFM(O)-overeenkomst vast, die onder meer een methode moet bevatten om de beschikbaarheid van de sportinfrastructuur en de daaraan gekoppelde beschikbaarheidsvergoeding te berekenen.

HOOFDSTUK V

Subsidie

AFDELING I

Berekening en uitbetaling van de subsidie

Artikel 15

De Vlaamse Regering bepaalt per type sportinfrastructuur het subsidiepercentage, evenals de werkzaamheden en diensten die in aanmerking komen voor subsidiëring. De subsidie bedraagt maximaal 30% van het subsidia-bele gedeelte van de beschikbaarheidsvergoeding.

Artikel 16

De Vlaamse Regering is belast met de betaling van de subsidie en bepaalt de nadere regels voor de wijze en de procedure van uitbetaling van de subsidie aan de subsidietrekker.

AFDELING II

Controle, schorsing en terugbetaling van de subsidie

Artikel 17

Door de subsidie te aanvaarden, verleent de subsidietrekker aan sportfacilitator het recht om ter plaatse controle uit te oefenen of verificaties uit te voeren of te laten uitvoeren op de aanwending van de uitbetaalde subsidie.

Artikel 18

De uitkering van de subsidie kan geheel of gedeeltelijk worden opgeschort zolang de subsidietrekker weigert zich te onderwerpen aan de controle, vermeld in artikel 17, de controle bemoeilijkt of zijn medewerking niet verleent.

Artikel 19

De subsidietrekker moet de subsidie geheel of gedeeltelijk onmiddellijk terugbetalen als hij:

- 1° de voorwaarden niet naleeft, waaronder de subsidie verleend werd;
- 2° de subsidie niet aanwendt voor de doeleinden, waarvoor ze verleend werd;
- 3° de controle, vermeld in artikel 17, verhindert.

HOOFDSTUK VI

Investeringen

Artikel 20

PMV kan investeren in projectvennootschappen die belast zijn met de realisatie van sportinfrastructuur.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen

Artikel 21

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel,

Bert ANCIAUX

KINDEFFECTRAPPORT

Methodiek KindEffectRapportage (KER)

(Bijlage bij het ministerieel besluit van 11 juni 2004 houdende de vaststelling van de methodiek kindeffectrapportage)

Te gebruiken vanaf 1 augustus 2004.

I Belangrijke voorafgaande opmerkingen

1. In te vullen en over te maken aan de Coördinatie Aanspreekpunten Kinderrechten uiterlijk op het moment van de **agendering op de Vlaamse regering voor de eerste principiële goedkeuring** en bij voorkeur na overleg met het aanspreekpunt Kinderrechten van de bevoegde administratie/instelling):

Coördinatie Aanspreekpunten Kinderrechten
Markiesstraat 1 - lok. 340
1000 Brussel
tel. 02 – 553 33 73
fax 02 – 553 34 19
e-mail: joost.vanhaelst@wvc.vlaanderen.be

2. Voor achtergrondinformatie over kinderrechten, kindeffectrapportage (inclusief deze methodiek), de aanspreekpunten Kinderrechten ... zie: <http://www.vlaanderen.be/kinderrechten>.
3. Terminologie en afkortingen.

Als er sprake is van het Verdrag of het **IVRK** wordt verwezen naar het Internationaal Verdrag van 20 november 1989 inzake de Rechten van het Kind, bij decreet van 15 mei 1991 door de Vlaamse Gemeenschap goedgekeurd in België in werking getreden in januari 2002.

Het **decreet van 15 juli 1997** is het decreet van 15 juli 1997 houdende instelling van het kindeffectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind. Het besluit van de Vlaamse regering van 26 maart 2004 betreffende de instelling van het kindeffectrapport regelt de uitvoering. Dit besluit vervangt de voorgaande uitvoeringsbesluiten. Het is in werking getreden op 1 april 2004.

Als in deze tekst sprake is van **kind** bedoelen we de minderjarige persoon, nl. iedere persoon jonger dan 18 jaar overeenkomstig artikel 1 van het IVRK.

De afkorting **KER** staat zowel voor kindeffectrapport als voor kindeffectrapportage.

4. Machtiging aan de coördinerend minister Kinderrechten

Artikel 2, tweede lid van het bovenvermelde besluit van 26 maart 2004 geeft de coördinerend minister Kinderrechten, dit is de Vlaamse minister die belast is met de coördinatie van het Vlaamse kinderrechtenbeleid, de opdracht een methodiek te verstrekken en toe te zien op de naleving van de kindeffectrapportageverplichting. Een eerste methodiek werd reeds aan de leden van de Vlaamse regering overgemaakt in april 2001. Pro memorie weze hieraan toegevoegd dat ook de Raad van State, het Vlaams Parlement en de Kinderrechtencommissaris toezien op de naleving van deze verplichting.

II Toetsing

1) Voorwerp van het KER

Elk ontwerp van decreet ‘voorzover de voorgenomen beslissing kennelijk het belang van het kind rechtstreeks raakt’ moet bij de indiening in het Vlaams Parlement vergezeld gaan van een KER, aldus het decreet van 15 juli 1997. Volgens artikel 2, eerste lid van het besluit van de Vlaamse regering van 26 maart 2004 kan een voorontwerp van decreet waarvoor die verplichting geldt enkel door de Vlaamse regering worden goedgekeurd als het vergezeld is van een kindeffectrapport dat is opgesteld overeenkomstig de bepalingen van het decreet.

Het is de minister die het voorontwerp voorbereidt die het ‘kennelijk belang’ inschat. Als de bevoegde minister van oordeel is dat het voorontwerp kennelijk het belang van het kind rechtstreeks raakt en hij een afwijking van de verplichting wenselijk acht, heeft een deskundige commissie de opdracht hem te adviseren. Het kennelijk belang is het enige criterium. Ook kader- en instemmingsdecreten kunnen het belang van het kind kennelijk rechtstreeks raken.

Ook in andere gevallen kan men ervoor kiezen om deze methodiek te gebruiken. De volksvertegenwoordiger zou dat kunnen bij voorstellen van decreet. Dan moet men in de gestelde vragen ‘voorontwerp’ lezen als ‘voorstel’. Voor de Vlaamse regering, de bevoegde minister(s), de administratie kan dit met name interessant zijn voor de inschatting van de effecten op kinderen in het kader van de reguleringssimpactanalyse. Afhankelijk van de beslissing die getoetst wordt, kan het zijn dat ‘voorontwerp’ dan moet gelezen worden als ‘ontwerp’.

Werd deze methodiek gebruikt voor de decretaal verplichte toetsing van een voorontwerp van decreet aan de effecten op kinderen en hun rechten?

☒ Ja ☐ Nee

Geef het opschrift van het betrokken voorontwerp van decreet, of in voorkomend geval van het voorstel van decreet, voorontwerp van besluit, ...

Ontwerp van decreet betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering.

2) Welke informatiebronnen hebt u geraadpleegd en/ of kunt u raadplegen?

In deze vraag wordt gepolst naar de informatiebronnen die u geraadpleegd hebt bij de voorbereiding van het voorontwerp en/ of bij de opmaak van dit KER.

De inschatting van de effecten van beleidsvoornemens op volwassenen en in kinderen in het bijzonder is niet zo eenvoudig. Vandaar dat in deze vraag een aantal websites worden aangereikt waar interessante informatie kan geraadpleegd worden, zowel over de rechten van kinderen als over de feitelijke levenssituatie van kinderen.

Daarenboven heeft het opgeven van de informatiebronnen als grote voordeel dat ze de gegeven antwoorden kunnen onderbouwen.

Kruis uw antwoord aan en motiveer het.

Voeg zo mogelijk een kopie van de standpunten, artikels en uittreksels uit onderzoeken als bijlage toe en/ of vermeld heel duidelijk de gegevens van de geraadpleegde documentatie.

1. Algemene kennis (parate kennis, media, ...)

☒ Ja ☐ Nee

Motiveer uw antwoord.

Het sportinfrastructuurplan waarover dit voorontwerp van decreet handelt, kadert in het "sport-voor-allen"-beleid van de Vlaamse regering. Het eerste voorontwerp van dit decreet werd geschreven in overleg met een werkgroep van specialisten inzake publiek-private samenwerking en sportinfrastructuur. Bovendien is dit voorontwerp van decreet voor een deel de concretisering van het Vlaams sportinfrastructuurplan. Voor de uitwerking en het verfijnen van dit sportinfrastructuurplan werd advies gevraagd aan verschillende actoren uit het Vlaamse sportlandschap en aan vertegenwoordigers van lokale besturen.

2. Overleg met het aanspreekpunt Kinderrechten van de functioneel bevoegde administratie/ instelling en/ of coördinatie aanspreekpunten Kinderrechten (voor de lijst van aanspreekpunten zie: <http://www.vlaanderen.be/kinderrechten/>)

☒ Ja ☐ Nee

Motiveer uw antwoord.

Er werd contact opgenomen met Joost Van Haelst, coördinator kinderrechten, en nagegaan in welke mate de kinderrechtenproblematiek van toepassing is op dit decreet en welke aandachtspunten er hieromtrent in dit decreet zijn.

3. Advies Deskundige Commissie Kindeffectrapportage (voor de opdrachten, samenstelling edm. zie uitleg bij vraag II, 1) en: <http://www.vlaanderen.be/kinderrechten/>)

☐ Ja ☒ Nee

Motiveer uw antwoord.

Het advies van de Deskundige Commissie is maar vereist ingeval de minister wenst af te wijken van de KER-verplichting. Er werd dan ook geen advies ingewonnen.

4. Raadpleging Kinderrechtencommissariaat (<http://www.kinderrechten.be>)

☐ Ja ☒ Nee

Motiveer uw antwoord.

5. Raadpleging kinderrechten- en jeugdorganisaties: Kinderrechtencoalitie Vlaanderen (<http://www.kinderrechtencoalitie.be>), Vlaamse Jeugdraad (<http://www.vlaamsejeugdraad.be>), Steunpunt Jeugd (<http://www.steunpuntjeugd.be/>), Centrum voor de Rechten van het Kind (<http://www.centrumkinderrechten.org/>), Kinderrechtswinkel (<http://www.kinderrechtswinkel.be/>), ...

☐ Ja ☒ Nee

Motiveer uw antwoord.

6. Resultaten wetenschappelijk onderzoek (vb.: <http://www.cbgs.be/>)☒ Ja ☐ Nee

Motiveer uw antwoord.

Er wordt veel wetenschappelijk onderzoek gedaan naar kinderen en fysieke activiteit, waaruit blijkt dat de fysieke fitheid van jongeren achteruit gaat. Bovendien komt obesitas steeds meer voor bij jongeren. Daarnaast loopt momenteel een behoeftestudie rond sportinfrastructuur bij het wetenschappelijk steunpunt cultuur, jeugd en sport, maar deze is tot op vandaag nog niet afgerond. Het resultaat van deze studie wordt verwacht tegen januari 2008. De selectie-adviescommissie zal zich dan ook o.a. op deze resultaten baseren om te bepalen in welke mate de gemeente een reële behoefte aan sportinfrastructuur heeft.

7. Enquête onder kinderen en jongeren (vb.: <http://www.whatdoyouthink.be/>, <http://www.kjt.org/>, ...)☒ Ja ☐ Nee

Motiveer uw antwoord.

In verscheidene enquêtes vinden we letterlijk de wens van kinderen en jongeren terug om dichterbij huis en in betere infrastructuur te kunnen sporten. (Cfr. www.whatdoyouthink.be - bevragingen - "Dat recht heb ik!" - Hfdstuk 4: Vrije tijd), (www.whatdoyouthink.be - "Wensen- en ideeënpakket van jongeren" - p.27 : School, sport en p.37: Vrije tijd, sport)

8. Andere

☐ Ja ☒ Nee

Motiveer uw antwoord.

3) Werd bij de opstelling van het voorontwerp rekening gehouden met de effecten op kinderen, hun leefsituatie en hun rechten?

Bij deze vraag ligt de nadruk op de vergelijking van de voorgenomen regelgeving met de bestaande regelgeving en/ of situatie.

- a) Wat is de huidige situatie en/ of regeling? Beschrijf de effecten op kinderen, hun leefsituatie en hun rechten? Schat deze effecten in als positief of negatief, voor- of nadelig voor kinderen en benoem ze.

Er bestaat op dit ogenblik geen regelgeving betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur. De oprichting van basisinfrastructuur voor sportbeoefening is een taak voor de gemeentelijke overheden, oprichting van bovenlokale sportinfrastructuur behoort tot de taak van de provinciale overheden. De Vlaamse overheid draagt de

verantwoordelijkheid inzake topsportinfrastructuur. De vastgestelde tekorten aan sportinfrastructuur tonen echter aan dat lokale besturen vaak andere prioriteiten leggen met de middelen die zij ter beschikking krijgen. Grote dupe zijn de sportbeoefenaars die in hun woonomgeving over onvoldoende (of onvoldoende kwalitatieve) infrastructuur beschikken om hun favoriete sport(en) te beoefenen. Tot deze groep sportbeoefenaars behoren uiteraard ook kinderen.

- b) Welke wijzigingen worden door het voorontwerp aangebracht? Welke zijn de te verwachten effecten op kinderen, hun leefsituatie en hun rechten?

Het Vlaams sportinfrastructuurplan, waarvan dit voorontwerp van decreet een onderdeel is, heeft als doel een inhaalbeweging te realiseren inzake sportinfrastructuur. Dit komt uiteraard ook ten goede aan de kinderen die op die manier op een kwaliteitsvolle wijze hun sport kunnen beoefenen.

Werden alternatieve beleidsvoornemens overwogen?

☒ Ja ☐ Nee

Motiveer uw antwoord.

Zo ja, welke alternatieven werden overwogen en waarom werden deze niet weerhouden?
Zo neen, waarom werden er geen alternatieven overwogen?

Er werden een alternatief overwogen, maar dat heeft louter betrekking op de manier van aanbesteden aan één of meerdere private partners. Uiteindelijk werd gekozen om de inhaalbeweging op te splitsen in vier deeldomeinen (kunstgrasvelden, eenvoudige sporthallen, eenvoudige zwembaden en multifunctionele sportcentra) en om per deeldomein een private partner aan te stellen voor de realisatie van een cluster van projecten.

Gaf dit kindeffectrapport aanleiding tot een duidelijk aanwijsbare aanpassing van het voorontwerp?

☐ Ja ☒ Nee

Motiveer uw antwoord.

Het feit dat we voor deze optie gekozen hebben heeft geen enkel effect op kinderen en hun rechten.

4) Analyse van de te verwachten effecten op kinderen, hun leefsituatie en hun rechten

§1. Analyse van de te verwachten effecten op de levenssituatie van kinderen

Een belangrijk en moeilijk onderdeel van het KER is het nagaan van de te verwachten effecten op de levenssituatie van kinderen. Bij deze inschatting ligt de nadruk niet zozeer op het juridische dan wel op de feitelijke, concrete levenssituatie. Bij wijze van voorbeeld schuiven we een aantal levensdomeinen naar voor die voor kinderen essentieel zijn. Daaronder mag zeker niet alleen de bevoegdheid van de eigen minister of administratie begrepen worden. Een bevoegdheid heeft per definitie raakpunten met verschillende domeinen en het is de bedoeling die verschillende raakpunten in kaart te brengen.

Wat zijn de te verwachten positieve/ negatieve effecten voor kinderen op de volgende beleidsdomeinen? Duidt zo mogelijk aan wat de verschillen zijn met de effecten op volwassenen?

Motiveer uw antwoord m.b.t. elk beleidsdomein.

Verwijs zo mogelijk steeds naar specifieke bepalingen uit het voorontwerp.

a) Positief:

☐ Gezin

☐ Huisvesting

☒ Vrijtijdsbesteding (spel, sport, ...)

Door de realisatie van meer en kwaliteitsvolle sportinfrastructuur kunnen kinderen op een waardevolle manier aan sport doen, wat toch een belangrijke vorm van vrijetijdsbesteding is.

☒ Gezondheid en welzijn

Het is algemeen gekend dat sporten een positieve invloed heeft op de fysieke en mentale fitheid. Bovendien is sporten ook een sociale gebeurtenis. Als meer indirect gevolg van dit voorontwerp van decreet kunnen we dus stellen dat de fitheid en de interactie met andere kinderen en/of volwassenen zal verhogen.

☒ Mobiliteit

Mobiliteit van kinderen zal stijgen door de nabijheid van sportinfrastructuur. Het derde selectie criterium, opgenomen onder artikel 8, bepaalt immers dat de op te richten sportinfrastructuur voor iedereen goed toegankelijk moet zijn.

☒ Onderwijs

Meer mogelijkheden om te diversifiëren in het lessenpakket Lichamelijke Opvoeding.

☐ Milieu

☐ Andere

b) Negatief:

☐ Gezin

☐ Huisvesting

☐ Vrijtijdsbesteding (spel, sport, ...)

☐ Gezondheid en welzijn

☐ Mobiliteit

☐ Onderwijs

☐ Milieu

☐ Andere:

§2. Toetsing van de te verwachten effecten op kinderen en hun rechten aan het IVRK

De toetsing aan het IVRK zoals hier vooropgesteld, gebeurt aan de hand van twee invalshoeken.

De eerste is een open vraag naar de mate waarin werd rekening gehouden met het IVRK.

De tweede vraagt specifiek naar de toepassing van de vier basisbeginselen. Deze zijn het hoger belang van het kind, het recht van het kind niet gediscrimineerd te worden, het recht van het kind op leven, overleven en ontwikkeling en het recht op participatie. Voor de volledige tekst van deze basisbeginselen alsook van het IVRK en achtergrondinformatie kan de website <http://www.vlaanderen.be/kinderrechten> geraadpleegd worden. Tussen haakjes geven we soms een officieuze samenvatting. Of we verwijzen naar andere bepalingen uit het IVRK die als expliciteringen van het betrokken principe kunnen beschouwd worden.

- a) Werd bij de opstelling van het voorontwerp, expliciet, rekening gehouden met de bepalingen en beginselen van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind?

☐ Ja ☒ Nee

Motiveer uw antwoord.

Er werd niet expliciet rekening gehouden met de bepalingen en beginselen van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind. Bij het maken van beleidskeuzes in Vlaanderen en binnen het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media wordt er echter steeds van uit gegaan dat de rechten van het kind gerespecteerd dienen te worden. Er wordt van uit gegaan dat alle actoren dit steeds in het achterhoofd houden en hun activiteiten ontwikkelen, steeds met inachtneming van de basisprincipes van de Rechten van het Kind.

- b) Zijn de vier basisbeginselen van het Verdrag, zoals hieronder vermeld, van toepassing op het voorontwerp?

Zo ja, kruis een quotering aan van 1 tot en met 5 (1=zeer weinig; 5=zeer veel).
 Zo nee, kruis NVT aan (niet van toepassing).

Motiveer uw antwoord mét verwijzing naar de toepasselijke bepalingen uit het voorontwerp.

1. Het hoger belang van het kind (art. 3 IVRK)

- algemeen (alle acties met betrekking tot het kind dienen ten volle rekening te houden met zijn of haar belang): ☐ NVT----☐ 1-----☒ 2-----☐ 3-----☐ 4-----☐ 5-----☐

Opnieuw kunnen we stellen dat dit decreet als indirect gevolg heeft dat ook kinderen toegang zullen krijgen tot meer en betere sportinfrastructuur. Artikel 10 in het decreet bepaalt de criteria waaraan de te realiseren projecten moeten voldoen.

- gezamenlijke verantwoordelijkheid van de ouders (beide ouders zijn gezamenlijk de eerste verantwoordelijken zijn voor de opvoeding van hun kinderen, zie ook artikel 18 IVRK): ☒ NVT----☐ 1-----☐ 2-----☐ 3-----☐ 4-----☐ 5-----☐

- verantwoordelijkheid van de overheid (verplichting van de overheid de ouders bij hun taak te ondersteunen en in adequate zorgen te verlenen wanneer ouders of andere verantwoordelijken ter zake in gebreke blijven): ☒ NVT----☐ 1-----☐ 2-----☐ 3-----☐ 4-----☐ 5-----☐

- verantwoordelijkheid van het kind zelf (overeenkomstig zijn 'groeien-de capaciteiten', zie ook artikel 5 IVRK):

☒ NVT----☐ 1-----☐ 2-----☐ 3-----☐ 4-----☐ 5-----☐

2. Het recht van het kind op non-discriminatie (art. 2 IVRK)

- algemeen (principe dat alle rechten van toepassing zijn op alle kinderen zonder enige uitzondering): ☐ NVT----☐ 1-----☒ 2-----☐ 3-----☐ 4-----☐ 5-----☐

Gezien dit voorontwerp van decreet kadert in het ruimere "sport-voor-allen"-beleid van de Vlaamse regering (zie artikel 8, ontvankelijkheidsvoorwaarden), heeft het indirect de intentie om iedereen aan het sporten te zetten ongeacht de rang of stand, achtergrond, woonplaats, enz. Iedereen heeft evenveel recht op het beoefenen van sport in welke vorm ook.

- eerbiediging van de rechten van het kind, ongeacht ras, huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale, etnische of maatschappelijke afkomst, welstand, handicap, geboorte of andere omstandigheid van het kind of van zijn ouder of wettige voogd: ☒ NVT----☐ 1-----☐ 2-----☐ 3-----☐ 4-----☐ 5-----☐

- verplichting van de overheid om alle passende maatregelen te nemen om het kind te beschermen tegen alle vormen van discriminatie:

☒ NVT----☐ 1-----☐ 2-----☐ 3-----☐ 4-----☐ 5-----☐

3. Het recht van het kind op leven, overleven en ontwikkeling (art. 6 IVRK)

- algemeen (het inherente recht op leven en de plicht van de overheid het overleven en de ontwikkeling van het kind te waarborgen)

☐ NVT----☐ 1-----☐ 2 ☐ ----3 ☒ ----4 ☐ ----5 ☐

Door de uitvoering van dit voorontwerp van decreet zal aan kinderen en jongeren een groter en kwalitatiever aanbod aan sportinfrastructuur aangereikt worden waardoor ze zich op persoonlijk, sportief en sociaal vlak kunnen ontwikkelen.

- verplichting van de overheid om het kind te beschermen tegen mishandeling door de ouders of door degenen die de verantwoordelijkheid dragen voor de zorg van het kind:

☒ NVT----☐ 1-----☐ 2 ☐ ----3 ☐ ----4 ☐ ----5 ☐

- verplichting van de overheid om de nodige preventieve en curatieve maatregelen te nemen inzake gezondheidszorg (zie ook artikel 24 IVRK):

☐ NVT----☐ 1-----☒ 2 ☐ ----3 ☐ ----4 ☐ ----5 ☐

Verschillende studies en onderzoeken hebben aangetoond dat sport gezondheidsbevorderende effecten heeft en dat de fysieke fitheid van jongeren geoptimaliseerd kan worden door het beoefenen van sport. Binnen deze optiek neemt de overheid aldus haar taak op om preventieve maatregelen te nemen inzake gezondheidszorg.

- recht op een behoorlijke levensstandaard (zie ook artikel 27 IVRK) :

☐ NVT----☐ 1-----☐ 2 ☐ ----3 ☒ ----4 ☐ ----5 ☐

Recht op sport is een onderdeel van het recht op een behoorlijke levensstandaard van een kind en hieraan wordt door dit voorontwerp van decreet aan tegemoet gekomen.

- recht op onderwijs (zie ook artikelen 28- 29 IVK) :

☒ NVT----☐ 1-----☐ 2 ☐ ----3 ☐ ----4 ☐ ----5 ☐

4. Het recht van het kind op participatie (art. 12 IVRK)

- algemeen:

☒ NVT----☐ 1-----☐ 2 ☐ ----3 ☐ ----4 ☐ ----5 ☐

- recht van het kind om zijn mening te kennen te geven in alle aangelegenheden die het kind betreffen:

☒ NVT----☐ 1-----☐ 2 ☐ ----3 ☐ ----4 ☐ ----5 ☐

- verplichting van de overheid om ervoor te zorgen dat aan de mening van het kind 'in overeenstemming met zijn of haar leeftijd en rijpheid' passend belang wordt gehecht :

☒ NVT----☐ 1----☐ 2 ☐ ----☐ 3 ☐ ----☐ 4 ☐ ----☐ 5 ☐

- recht op toegang tot passende informatie (zie ook art. 17):

☒ NVT----☐ 1----☐ 2 ☐ ----☐ 3 ☐ ----☐ 4 ☐ ----☐ 5 ☐

- vrijheid van vereniging (zie ook art. 15 IVRK):

☐ NVT----☐ 1----☐ 2 ☐ ----☒ 3 ☐ ----☐ 4 ☐ ----☐ 5 ☐

Zonder de nodige infrastructuur kunnen sportverenigingen (waarvan de leden voor een groot deel bestaan uit jeugdige sporters) hun taken niet naar behoren uitvoeren. Dit voorontwerp van decreet tracht hieraan tegemoet te komen.

- vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst (zie ook art. 14 IVRK) :

☒ NVT----☐ 1----☐ 2 ☐ ----☐ 3 ☐ ----☐ 4 ☐ ----☐ 5 ☐

5) Varia

Een methodiek is per definitie een middel, in dit geval om de gevolgen op kinderen, hun leefsituatie en hun rechten na te gaan. Daarenboven hebben we deze methodiek zo beknopt mogelijk gehouden. Het is dan ook zeer goed mogelijk dat niet alle overwegingen reeds aan bod zijn kunnen komen.

Zijn er nog andere overwegingen die van belang zijn voor kinderen en hun rechten en die hebben meegespeeld bij de opstelling van het voorontwerp, maar die niet aan bod zijn gekomen in dit kindeffectrapport?

☐ Ja ☒ Nee

Zo ja, welke?

6) Evaluatie methodiek kindeffectrapport (KER)

We stelden reeds dat een methodiek een middel is. We vinden het dan ook belangrijk om rekening te houden met de opgedane ervaring. Op basis daarvan wordt methodiek geregeld geactualiseerd.

a) Welke moeilijkheden ondervond u bij de opmaak van dit KER?

b) Welke suggesties hebt u om de methodiek KER gebruiksvriendelijker te maken?

7) Beleidsconclusie KER

Naast een algemeen besluit in a) vragen we in b) naar een concreet besluit al dan niet vertaald in het beleid. Zo kunnen bij wijze van besluit van dit KER een aantal, concrete(re) aandachtspunten opgegeven worden die betrekking hebben op de uitvoering van het voorontwerp, eenmaal goedgekeurd.

- a) Zal het voorontwerp bijdragen tot de naleving van het IVRK en met name tot een verbetering van de concrete levenssituatie van kinderen in Vlaanderen?

Zo ja, kruis een quoteringsaan van 0 tot en met 5 (0=in het geheel niet, integendeel; 5=zeer veel).

Zo nee, kruis NVT aan (niet van toepassing) of NB (niet bekend/ niet duidelijk).

☐ NB----☐ NVT---- ☐ 0 ---- ☐ 1-----☐ 2 ☐ -----☒ 3 -----☐ 4 ☐ -----☐ 5 ☐

Motiveer uw antwoord.

Het voorontwerp heeft niet als doelstelling bij te dragen tot de naleving van het IVRK, maar indien haar opzet bereikt wordt, zal dit wel als indirect gevolg de levenssituatie van kinderen in Vlaanderen verbeteren. Er zal hen immers een kwalitatief hoogstaand aanbod van sportinfrastructuur aangereikt worden waardoor ze zich op persoonlijk, sportief en sociaal vlak kunnen ontwikkelen.

- b) Heeft dit KER aanleiding gegeven tot een concreet besluit, beleidsvoornemen en/ of -beslissing?

☐ Ja ☒ Nee

Motiveer uw antwoord.

8) Contactpersoon en datum opmaak KER

Het is belangrijk om hier de naam op te geven van de persoon op de administratie die het dossier in concreto behandelt. Dat doet geen afbreuk aan het feit dat de politieke eindverantwoordelijkheid voor het indienen van het ontwerp van decreet en het kindeffectrapport in kwestie bij het Vlaams Parlement bij de regering en de bevoegde minister ligt.

- a) Bij wie kan meer informatie verkregen worden over het opgemaakte kindeffectrapport? (naam, administratieve entiteit, telefoon, e-mail)

Karolien De Sadeleer

Departement CJSM

Arenbergstraat 9, 1000 Brussel

02/553.69.97

karolien.desadeleer@cjsm.vlaanderen.be

b) Op welke datum werd het KER in deze vorm gefinaliseerd?

25 oktober 2007

ADVIES VAN DE VLAAMSE SPORTRAAD

ONTWERP VAN DECREET BETREFFENDE EEN INHAALBEWEGING IN SPORTINFRASTRUCTUUR VIA ALTERNATIEVE FINANCIERING

Advies van de Vlaamse Sportraad

Vlaams minister Bert Anciaux vroeg op 16 oktober 2007 de Vlaamse Sportraad om advies over dit ontwerp van decreet. Het advies werd gevraagd tegen 9 november 2007.

De Vlaamse Sportraad had op 5 november 2007 een gesprek over de tekst met Paul De Knop van het kabinet-Anciaux, Karolien De Sadeleer van het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media, en Diederik Vanbriel van de sportdienst van Leuven.

De Vlaamse Sportraad bracht op zijn plenaire vergadering van 5 november 2007 het volgende advies uit.

Dit ambitieuze ontwerp van decreet van Vlaams minister Bert Anciaux is zonder meer een uitstekend initiatief. Infrastructuur is en blijft een belangrijk middel om mensen in beweging te krijgen. De Vlaamse Sportraad heeft dat in zijn adviezen altijd beklemtoond, onder meer in het memorandum dat hij na de verkiezingen van 2004 aan de Vlaamse beleidsmakers overhandigde en waarvan een uittreksel bij dit advies is gevoegd. Dit nieuwe decreet komt daar volledig aan tegemoet.

Dit decreet is niet enkel een uitstekend initiatief, er werd ook op voorbeeldige wijze met de sector over gecommuniceerd.

Behoeftestudie

Uitermate positief is dat er werk wordt gemaakt van een ernstige behoeftestudie naar sportieve accommodaties in Vlaanderen. De studie moet tegen januari 2008 beschikbaar zijn.

Efficiëntie

Een ander sterk punt is de gezamenlijke betrokkenheid van het kabinet van de Vlaamse sportminister, de Participatiemaatschappij Vlaanderen, de kenniscel Publiek-Private Samenwerking, het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media, en het Bloso.

Die collectieve aanpak houdt garanties in voor een efficiënte aanwending van de middelen. Men kan het enkel betreuren dat het Bloso in deze geen leidende rol op zich wenste te nemen, want de knowhow van de sportadministratie inzake sportinfrastructuur is groot.

Vicieuze cirkel

De clustering van projecten rond 4 items (eenvoudige sporthallen, eenvoudige zwembaden, kunstgrasvelden, multifunctionele sportcentra) moet in theorie goedkopere tarieven, een betere prijs-kwaliteitverhouding, en een betere ondersteuning mogelijk maken.

Of gemeenten door de schaalvergroting effectief beter af zullen zijn, financieel gezien, is op het moment moeilijk in te schatten. Het kan voordeliger zijn om op eigen houtje aan de slag te gaan, bijvoorbeeld via een autonoom gemeentebedrijf of met intergemeentelijke projecten. Gemeenten kunnen ook goedkope leningen aangaan. Vóór te beslissen, zullen ze zorgvuldig hun huiswerk moeten maken. In feite zitten de Vlaamse overheid en de gemeenten in een vicieuze cirkel. Hoe meer gemeenten instappen, hoe voordeliger voorwaarden de Vlaamse overheid kan bedingen. Maar vóór gemeenten definitief instappen, willen ze natuurlijk het

financiële plaatje kennen. Het kabinet-Anciaux maakt zich sterk dat het binnenkort met niet te kloppen voorwaarden naar de lokale overheden kan stappen.

Timing

Het enige punt van (milde) kritiek betreft de timing voor de gemeenten. De uitvoering van het sport voor allen-decreet stelde de gemeenten dit jaar al onder tijdsdruk. Nu moeten ze vóór 21 december 2007 hun infrastructuurintenties kenbaar maken. Als onderdeel van hun sportbeleidsplan, dat ze dus geen jaar meer uit kunnen stellen. In kleine gemeenten kan dat voor administratieve overlast zorgen. Anderzijds is het niet onbillijk om van gemeenten een extra inspanning te eisen. Dit decreet stelt daar heel wat tegenover.

De afstemming van het infrastructuurdecreet op het recente sport voor allen-decreet, is een voorbeeld van goed bestuur. Maar de uitvoering van het infrastructuurdecreet van start laten gaan, vóór het in het Vlaams Parlement is ingediend, is een merkwaardige manier van werken.

Diversiteit

Het zou jammer zijn mocht de clustering van aanbestedingsdossiers tot een reeks identieke bouwsels leiden. Het kabinet-Anciaux sluit dat uit. Geen oostbloktostanden, de Vlaamse Bouwmeester kijkt toe. Het is goed dat geografische spreiding en algemene toegankelijkheid van de infrastructuur mee als selectiecriteria zijn opgenomen.

Tarieven

Wanneer sportinfrastructuur door een private projectorganisatie wordt geëxploiteerd, mag dat niet tot een stijging van de tarieven leiden. Beslist op te volgen!

Besluit

De Vlaamse Sportraad stelt met genoeg vast dat Vlaams minister Bert Anciaux het alweer klaarspeelt om meer middelen naar de sport te laten vloeien. Vanuit de Vlaamse overheid, maar ook vanuit lokale overheden, die in dit decreet een nieuwe stimulans zullen vinden om nog meer in sportinfrastructuur te investeren.

De Vlaamse Sportraad geeft dit bijzonder goede ontwerp van decreet een unaniem gunstig advies, met een licht voorbehoud voor de strakke timing die de gemeenten wordt opgelegd. Maar zelfs dat is niet onoverkomelijk. Bovendien krijgen de gemeenten heel wat in ruil.

De toewijzing van projecten moet van nabij worden gevolgd. De behoeften zijn enorm, de vraag zal het aanbod ruim overtreffen, de politieke druk wordt groot. Wellicht komt er ook interesse uit andere sectoren, de onderwijssector bijvoorbeeld.

Prof. Bart Vanreusel, *voorzitter van de Vlaamse Sportraad*

Sonia Vanden Broeck, *ondervoorzitter*

Frank Bulcaen, Paul Cleynhens, Patrick Dobbelaere, Geert Goubert, Jan Korthoudt,

Philippe Mees, Ingrid Peeters, Eric Swinnen, *leden*

Lieven De Clercq, *secretaris*

VLAAMSE SPORTRAAD — Zandstraat 3 - 1000 Brussel — T 02 209 46 11 - F 02 209 46 15
bart.vanreusel@faber.kuleuven.be; soniavandenbroeck@gymfed.be; lieven.de_clercq@bloso.be

Bijlage: Uittreksel uit het Memorandum 2004 van de Vlaamse Sportraad**Infrastructuur**

- De jongste jaren werden op het vlak van de sportinfrastructuur grote inspanningen geleverd, zeker op het Vlaamse niveau. Maar de behoefte aan renovatie en aan nieuwe accommodaties stijgt sneller dan het aanbod, vooral lokaal. De komende jaren wordt infrastructuur wellicht het belangrijkste aandachtspunt in het sportbeleid.
- De basis van een goede infrastructuurpolitiek is een wetenschappelijk verantwoord onderzoek naar de lokale en bovenlokale behoeften, vanuit een ruimtelijk zowel als sportief oogpunt. Zo'n behoefteonderzoek is een kerntaak van de Vlaamse overheid.
- Het behoefteonderzoek moet uitmonden in een prioriteitenlijst en in afspraken tussen de bestuursniveaus over wie wat doet, in de constructie zowel als in de exploitatie van sportinfrastructuur. Afspraken zijn ook nodig met de particuliere sector.
- De afstemming van infrastructuurprojecten kan beter. De geplande wielerpistes in Brugge én Oostende, op een boogscheut van elkaar, zijn een treffende illustratie van hoe het niet moet.
- Sportfederaties kunnen nog nauwer bij projecten worden betrokken. Federaties niet horen, resulteert in een onevenwichtige spreiding van sportinfrastructuur en in tekorten op het vlak van technische normering en functionaliteit.
- De oprichting is wenselijk van een sportinfrastructuurfonds, voor sportspecifieke én multifunctionele sportinfrastructuur.
- Meer gerichte incentives zijn nodig voor de oprichting van lokale, kleinschalige sportinfrastructuur, onder meer om normen en kwaliteitseisen te kunnen stellen.
- Alle beleidsmakers moeten toegang hebben tot de databank van sportinfrastructuur in Vlaanderen.
- De renovatie en de profilering van de Bloso-centra, de toenemende samenwerking van de sportadministratie met andere overheden, en de publiek-private samenwerking, zijn positieve ontwikkelingen, die moeten worden voortgezet.
- Een vraag die daarbij rijst, is of de Vlaamse overheid al haar sportcentra zelf moet exploiteren. Voor de exploitatie van haar toeristische centra werkt de Vlaamse overheid uitsluitend met erfpachtovereenkomsten.
- De sportsector moet op elk niveau inspraak hebben in projecten ivm leefmilieu en ruimtelijke ordening die sportieve implicaties hebben, zoals VLAREM en het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.
- Vlaanderen telt tal van alternatieve wandelpaden en fietsroutes, los van de klassieke wegeninfrastructuur. Veilig wandelen en fietsen is van levensbelang. De sport kan hier een bijdrage leveren. Maar voor duurzame oplossingen moeten alle departementen de handen ineenslaan. Het uiteindelijke doel moet een netwerk zijn van onderling verbonden routes, zoals in Nederland, bijvoorbeeld in vroegere spoorwegbeddingen.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

CE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 43.881/3
VAN 18 DECEMBER 2007

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 3 december 2007 door de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering", heeft het volgende advies gegeven:

LM

43.881/3

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe een regeling in te voeren inzake de subsidiëring van de gemeenten, de provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie die een "DBFM (O) - overeenkomst" sluiten met een projectvennootschap. Die overeenkomst heeft betrekking op het ontwerp, de bouw, de financiering en het onderhoud en eventueel de uitbating van sportinfrastructuur.

Het ontwerp bevat vooreerst een regeling betreffende de oprichting en de taken van de "sportfacilitator", een cel binnen het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media, die een subsidieovereenkomst sluit met de lokale overheid, procedures uitschrijft en voert om voor de subsidietrekker projectvennootschappen te selecteren overeenkomstig de wetgeving op de overheidsopdrachten, de subsidietrekker ondersteunt bij het sluiten van de DBFM (O)-overeenkomst en de naleving van deze overeenkomst en de aanwending van de subsidies controleert (artikelen 3 tot 4). Voorts wordt de oprichting en de taak geregeld van een selectieadviescommissie die de ontvankelijkheid van de subsidieaanvragen onderzoekt en de ontvankelijke subsidieaanvragen selecteert en rangschikt (artikelen 5 tot 6). Het ontwerp bevat vervolgens bepalingen betreffende het subsidiemechanisme (artikelen 7 tot 14) en de berekening en uitbetaling van de subsidie en de controle op de aanwending ervan (artikelen 15 tot 19). De Participatiemaatschappij Vlaanderen (hierna: PMV) wordt gemachtigd om te investeren in projectvennootschappen die belast zijn met de realisatie van sportinfrastructuur (artikel 20).

⁽¹⁾ Aangezien het gaat om een voorontwerp van decreet, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

LM

43.881/3

Het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad (artikel 21).

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. Het ontwerp betreft de subsidiëring van "de lokale overheid", dit zijn de gemeenten en de provincies, met inbegrip van hun verzelfstandigde agentschappen, waarvan het ambtsgebied "binnen de grenzen van de Vlaamse Gemeenschap" valt (artikel 2, 1°, van het ontwerp), en van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Volgens de gemachtigde wil men met de verwijzing naar "het ambtsgebied dat binnen de grenzen van de Vlaamse Gemeenschap valt" uitdrukken dat de Brusselse gemeenten ook een subsidieaanvraag kunnen indienen. Met de regeling wordt derhalve ook de subsidiëring beoogd van gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Wat dit laatste betreft dient erop te worden gewezen dat de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wegens hun tweetalig statuut in beginsel niet kunnen worden beschouwd als instellingen die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, waartoe de bevoegdheid van die gemeenschap in het genoemde gebied inzake culturele aangelegenheden is beperkt, conform artikel 127, § 2, van de Grondwet.

Uit een aantal eerder door de Raad van State gegeven adviezen blijkt echter dat wanneer de gemeenten zelf eentalige culturele instellingen oprichten ⁽²⁾, deze als «unicommunautaire instellingen» in de zin van artikel 127, § 2, van de Grondwet kunnen worden beschouwd, en dat in die mate ook de gemeenten zelf in aanmerking komen om subsidies te ontvangen voor deze instellingen.

⁽²⁾ Dit is mogelijk op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken dat luidt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit een enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstig gebied. Bij die categorie van inrichtingen horen alle kinderbewaarplaatsen en peuterafdelingen".

In dit verband kan worden verwezen naar advies 31.677/3 van 17 mei 2001 over het ontwerp dat leidde tot het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid ⁽³⁾, waarin het volgende werd opgemerkt:

«2. Wat de territoriale bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap in culturele aangelegenheden betreft, volgt uit artikel 127, § 2, van de Grondwet dat die bevoegdheid beperkt is tot het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Wat dit laatste gebied betreft, hebben de decreten slechts kracht van wet ten aanzien van de instellingen die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

In zoverre het ontwerp bepalingen bevat i.v.m. het gemeentelijk cultuurbeleid in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, moet het volgende worden opgemerkt.

Gemeenten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad kunnen niet beschouwd worden als instellingen die uitsluitend tot de Vlaamse Gemeenschap behoren. Hieruit volgt dat de decreetgever geen verplichtingen kan opleggen aan die gemeenten.

Het staat de betrokken gemeenten echter vrij om instellingen op te richten die activiteiten ontwikkelen welke specifiek gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap. In dat geval vallen die eentalige gemeentelijke instellingen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, en zijn de decreten van de Vlaamse Gemeenschap i.v.m. culturele aangelegenheden op hen van toepassing.

Concreet betekent dit o.m. dat de decreetgever een subsidieregeling kan uitwerken, welke mede van toepassing is op de Vlaamse instellingen die door de Brusselse gemeenten worden opgericht.

Het ontworpen decreet beantwoordt aan de voornoemde beginselen. De bepalingen ervan kunnen niet zo gelezen worden alsof daarmee verplichtingen opgelegd zouden worden aan gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ⁽⁴⁾.

Als een Brusselse gemeente evenwel een Vlaamse instelling opricht, die beantwoordt aan de voorwaarden die bij het ontworpen decreet worden bepaald, dan kan die gemeente voor de werking van de betrokken instelling aanspraak maken op de subsidiëring waarin het ontwerp voorziet.

De conclusie is dan ook dat het ontwerp, aldus geïnterpreteerd, binnen de grenzen blijft van de territoriale bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap».

⁽³⁾ *Parl. St.*, VI. Parl., 2000-2001, nr. 735/1, p. 92-98.

⁽⁴⁾ *Voetnoot 1 uit advies 31.677/3*: De gemeentebesturen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad zijn bijvoorbeeld niet verplicht om een Vlaamse openbare bibliotheek op te richten (zie artikel 9 van het ontwerp), of om een adviesorgaan voor de Nederlandse cultuur op te richten (zie artikel 55).

In andere adviezen werd een gelijkaardig standpunt ingenomen. Steeds werd echter benadrukt dat de Vlaamse Gemeenschap enkel regelend kan optreden ten aanzien van, en subsidies kan verlenen aan eentalige instellingen die door de gemeenten (op vrijwillige basis) worden opgericht ⁽⁵⁾.

De Raad van State vraagt zich evenwel af of er voor de toepassing van de ontworpen regeling in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, instellingen kunnen bestaan, die «wegens hun activiteiten», moeten worden beschouwd als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap.

Ten eerste vertonen vele vormen van sportbeoefening geen of slechts een losse band met de taal, terwijl het gegeven dat een bepaalde activiteit plaatsvindt in een bepaalde taal toch een belangrijk element is om te bepalen of die activiteit zich richt tot één enkele gemeenschap. Bovendien zouden, opdat de Vlaamse Gemeenschap enige bevoegdheid zou kunnen uitoefenen ten aanzien van de betrokken sportinfrastructuur, alle erin plaatsvindende activiteiten zich uitsluitend moeten richten tot de Vlaamse Gemeenschap, wat niet het geval lijkt te zijn. In dit verband moet worden opgemerkt dat uit artikel 10, 2°, blijkt dat het ontwerp een algemeen toepassingsgebied heeft en dat de sportinfrastructuur ook moet openstaan voor individuele sportbeoefenaars.

⁽⁵⁾ Zie advies 34.592/3 van 1 april 2003 over een voorontwerp van decreet "betreffende het lokaal sociaal beleid", *Parl. St.*, VI. Parl., 2002-03, nr. 1777/1, p. 61-71; advies 35.557/4 van 7 juli 2003 over een voorontwerp van decreet "2003/141 de l'Assemblée de la Commission communautaire française relatif à l'octroi de subventions pour l'achat ou la construction de bâtiments en vue de l'installation de crèches, prégarde-nats, maisons communales d'accueil de l'enfance, services d'accueil spécialisé, ainsi que pour l'agrandissement, la transformation, les grosses réparations, l'équipement et le premier ameublement de ces bâtiments", *Parl. St.*, Raad van de Franse Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad, 2004-05, nr. 13/1, p. 9-15; advies 36.064/VR/3 van 2 december 2003 over een voorontwerp van decreet "betreffende het beleid inzake convenants gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking", *Parl. St.*, VI. Parl., 2003-04, nr. 2099/1, p. 35-57. In advies 36.064/VR/3 werd gewag gemaakt van "gemeentelijke instellingen die zo georganiseerd zijn dat ze hun activiteiten uitsluitend in één taal uitoefenen" en in voetnoot werd gesteld dat het niet noodzakelijk hoeft te gaan om instellingen met een autonome rechtspersoonlijkheid tegenover de gemeenten zelf. In advies 32.095/3 van 25 september 2001 over een voorontwerp van decreet "houdende de regeling van de erkenning en de subsidiëring van de gemeentelijke sportdiensten, de provinciale sportdiensten en de sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie" is impliciet aanvaard dat sportdiensten van de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad konden worden gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap; advies 43.630/3 van 16 oktober 2007 over een voorontwerp van decreet "houdende de bevordering van de participatie in cultuur, jeugdwerk en sport", *Parl. St.*, VI. Parl., 2007-08, nr. 1439/1, p. 77-101.

Er kan dan ook sterk aan worden getwijfeld of het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, toepassing kan vinden ten aanzien van de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Het toepassingsgebied van het ontworpen decreet lijkt derhalve te moeten worden ingeperkt.

4. Luidens artikel 3 richt de Vlaamse Regering binnen het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media een cel op, sportfacilitator genoemd, belast met het voorbereiden, coördineren, beheren, faciliteren en realiseren van sportinfrastructuur. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels van de samenstelling en werking van de sportfacilitator. Tot de taken van de sportfacilitator behoren het sluiten van de subsidieovereenkomst met de subsidieaanvrager, het uitschrijven en het voeren van procedures om voor de subsidietrekker projectvennootschappen te selecteren, overeenkomstig de wetgeving op de overheidsopdrachten (artikel 4, 1° en 2°, van het ontwerp). Luidens artikel 13 van het ontwerp wordt tussen sportfacilitator en de subsidietrekker een subsidieovereenkomst gesloten, die onder meer betrekking heeft op "de wijze en de grondslag van samenwerking tussen de subsidietrekker en sportfacilitator in het kader van de procedures voor de aanbesteding van de sportinfrastructuur overeenkomstig de wetgeving op de overheidsopdrachten" en op "het onderhandelen en sluiten van de DMBF(O)-overeenkomst en de controle op de naleving ervan".

Overeenkomstig artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, komt het uitsluitend aan de Vlaamse Regering toe om de organisatie en de werking van haar diensten te regelen. Die bepaling staat eraan in de weg dat de decreetgever zich inlaat met de organisatie en de werking van de diensten van de regering. Het komt de decreetgever met andere woorden niet toe om te bepalen dat een bepaalde cel wordt opgericht bij een bepaald departement en om taken op te dragen aan die cel en zodoende in te grijpen in de organisatie en de werking van die diensten.

Indien de decreetgever van oordeel is toch een specifiek orgaan te moeten oprichten waarvan hij de taken omschrijft, dient dit te gebeuren onder de vorm van een gedecentraliseerde dienst of instelling die wordt opgericht met toepassing van artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. In dat geval dienen, gelet op het in dat artikel vervatte legaliteitsbeginsel, de oprichting, de samenstelling, de bevoegdheid en de werking ervan, alsmede het toezicht erop, bij decreet te worden geregeld. De oprichting van een eigen rechtspersoon is eveneens noodzakelijk in zoverre het in de bedoeling zou

.../...

LM

43.881/3

liggen dat andere rechtspersonen dan de Vlaamse Gemeenschap deel zouden uitmaken van de bedoelde cel, of indien wordt beoogd, zoals in het ontwerp het geval is, de sportfacilitator zelf (subsidie-) overeenkomsten te laten sluiten of overheidsopdrachten laten te gunnen.

5. De onderlinge verhoudingen tussen de sportfacilitator, de betrokken lokale overheid en de projectvennootschap zijn onvoldoende duidelijk uitgetekend.

Uit het ontwerp en uit de memorie van toelichting blijkt dat het de bedoeling is dat de subsidietrekkers niet zelf de procedures voeren tot het selecteren van projectvennootschappen met wie een DBFM(O)-overeenkomst zal worden gesloten overeenkomstig de wetgeving op de overheidsopdrachten, maar dat "een exclusief recht" daartoe wordt gegeven aan de sportfacilitator, die "voor de lokale overheid of de VGC" de selectie zal doen. In de memorie van toelichting wordt ook gesteld dat, indien praktisch haalbaar, meerdere sportinfrastructuurprojecten tegelijk in de markt zullen geplaatst worden, dit met het oog op het verkrijgen van korting omwille van de schaalgrootte ⁽⁶⁾. Nog uit de memorie van toelichting blijkt dat de sportinfrastructuur door de projectvennootschap, die ervan eigenaar blijft, aan de medecontractant ter beschikking wordt gesteld tegen een beschikbaarheidsvergoeding. Het is dan ook die beschikbaarheidsvergoeding die de basis vormt voor de subsidiëring (zie ook artikel 15 van het ontwerp). Met betrekking tot de verhouding tussen de sportfacilitator en de subsidiegerechtigde maakt de gemachtigde bovendien gewag van een mandaat dat aan de sportfacilitator zou worden verleend, dat evenwel geen mandaat is in burgerrechtelijke betekenis. Het verlenen van zulk een "mandaat" vormt een subsidievoorwaarde, maar het is niet duidelijk welke het juiste voorwerp en de juridische aard is van dat mandaat. In dit verband rijst ook de vraag naar de draagwijdte van artikel 13, tweede lid, 2°, van het ontwerp, op grond waarvan in de subsidieovereenkomst bepalingen betreffende het onderhandelen en sluiten van de DBFM(O)-overeenkomst dienen te worden opgenomen. Volgens de gemachtigde zou niet de sportfacilitator, maar wel het betrokken bestuur de DBFM(O)-overeenkomst sluiten (zie ook artikel 14, eerste lid), maar wel binnen de

⁽⁶⁾ De gemachtigde maakt zelfs gewag van een "clustering" van alle projecten en het werken met één enkele DBFM-Vennootschap.

LM

43.881/3

(strikte) voorwaarden bepaald in de DBFM(O)-overeenkomst ⁽⁷⁾. Ook rijst de vraag naar de juiste juridische aard van de verhouding tussen de projectvennootschap en het betrokken lokale bestuur.

Vele hierboven weergegeven intenties hebben geen of slechts op een onvolkomen wijze uitdrukking gevonden in de tekst van het ontwerp, die daarenboven op een aantal plaatsen onduidelijk is, wat een doorgedreven onderzoek ervan onmogelijk maakt. De stellers van het ontwerp doen er goed aan het ontwerp te herbekijken en aan te passen in het licht van hun bedoelingen.

6. De artikelen 17 tot 19 van het ontwerp bevatten regels inzake de controle op de aanwending van de subsidie en de eventuele sancties. Deze regels zijn in grote mate gelijk aan deze vervat in de artikelen 56 tot 57 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, maar wijken er op sommige punten van af. Bovendien worden sommige onderdelen van de genoemde artikelen geparafraseerd, maar andere dan weer niet.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat, luidens artikel 50, § 2, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, de federale wet de algemene bepalingen vaststelt op het stuk van de controle inzake het verlenen en het gebruik van subsidies.

Krachtens artikel 71, § 1, van diezelfde bijzondere wet zijn, "tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, (...) de vigerende bepalingen

⁽⁷⁾ De gemachtigde verklaarde dienaangaande:
"De SF zal als subsidieverstrekker ertoe gehouden zijn het gehele DBFM-Programma (eigenlijk de oprichting van een DBFM-Vennootschap die het Programma gaat uitwerken) te gunnen, tegen de voorwaarden vastgelegd in de subsidieovereenkomst. De door de subsidietrekker af te sluiten individuele DBFM-Overeenkomst is m.a.w. reeds aangehecht (ingevuld model) op het ogenblik van het ondertekenen van de subsidieovereenkomst".

LM

43.881/3

betreffende (...) de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies (...) van overeenkomstige toepassing op de gemeenschappen en de gewesten" ⁽⁸⁾.

Uit die bepalingen van de bijzondere financieringswet en uit de parlementaire voorbereiding ervan kan worden afgeleid dat het de gemeenschappen en de gewesten niet toekomt inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies "algemene bepalingen" vast te stellen, zelfs niet door de bestaande algemene bepalingen te hernemen, maar dat ze alleen bevoegd zijn om "buiten dit wettelijk kader (...) in deze materies specifieke regels te bepalen" ⁽⁹⁾, die evenwel geen afbreuk mogen doen aan de bestaande algemene regels, thans vervat in de artikelen 55 tot 58 van de op 17 juli 1991 gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit.

De bevoegdheid om ter zake "specifieke regels" vast te stellen moet - volgens de verklaringen van de Minister van Financiën in de bevoegde Kamercommissie - in die zin worden begrepen dat "de gemeenschappen en gewesten die (door de federale wetgever vastgestelde) regels (eigenlijk) alleen maar strenger (kunnen) maken (en er) niet (kunnen van) afwijken" ⁽¹⁰⁾.

In zoverre de ontworpen bepalingen slechts herhalen wat voortvloeit uit de artikelen 56, 57 en 58 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, die nog steeds van toepassing is op de gemeenschappen, dienen ze in beginsel te worden weggelaten. Hoogstens kan er, wanneer dit omwille van de duidelijkheid noodzakelijk is,

⁽⁸⁾ De inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, is voor de Vlaamse Gemeenschap uitgesteld tot 1 januari 2010 (zie het koninklijk besluit van 7 juni 2007 houdende, voor wat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest betreft, uitstel van inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof).

⁽⁹⁾ Zie memorie van toelichting bij het ontwerp dat de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten is geworden (*Parl. St.*, Kamer, 1988-89, nr. 635/1, p. 37).

⁽¹⁰⁾ *Parl. St.*, Kamer, 1988-89, nr. 635/18, p. 543.

LM

43.881/3

naar worden verwezen ("overeenkomstig..."), maar dit dient dan op een volledige wijze te gebeuren.

In zoverre in de mogelijkheid van slechts een gedeeltelijke terugvordering of opschorting wordt voorzien, is de regeling minder streng dan deze vervat in de artikelen 57 en 58 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit en kan ze in ieder geval geen doorgang vinden.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 2

7. Krachtens artikel 2, 7°, dient de erin bedoelde projectvennootschap die optreedt als co-contractant in de "DBFM(O)-overeenkomst" en waaraan de opdracht bedoeld in die overeenkomst werd toevertrouwd, een rechtspersoon naar Belgisch recht te zijn.

Dat vereiste strijdt met de beginselen inzake vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten, gewaarborgd bij de artikelen 43 en volgende en de artikelen 49 en volgende van het EG-Verdrag. De woorden "naar Belgisch recht" in de genoemde bepaling dienen dan ook te vervallen.

Artikel 7

8. De delegatie die bij artikel 7 aan de Vlaamse Regering wordt verleend, is te ruim. Er dienen criteria te worden bepaald die de Vlaamse Regering dient na te leven bij de uitvoering van die delegatie.

.../...

LM

43.881/3

Artikel 12

9. Het staat in beginsel niet aan de decreetgever om regels te bepalen betreffende de interne bevoegdheidsverdeling binnen de Vlaamse Regering. De in artikel 12 opgenomen woorden "op voorstel van de Vlaamse minister, bevoegd voor de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens" dienen dan ook te vervallen.

Artikel 13

10. De basisregels met betrekking tot de verschillende in de bij artikel 13 van het ontwerp bedoelde overeenkomst op te nemen aangelegenheden, dienen in het ontwerp te worden bepaald. Het vaststellen ervan kan niet worden overgelaten aan de Vlaamse Regering en nog minder aan de bij de overeenkomst betrokken partijen, nu het veelal essentiële aspecten betreft van de te regelen aangelegenheid waarover de andere in het ontwerp opgenomen bepalingen onvoldoende duidelijkheid bieden (zie opmerking 5).

Artikel 15

11. Met betrekking tot artikel 15, gelezen in samenhang met de definitie van het begrip "subsidiabel gedeelte" die is opgenomen in artikel 2, 13°, verklaarde de gemachtigde wat volgt:

"Lezing met art. 2, 13° van het ontwerpdecreet werkt inderdaad verwarrend. De bedoeling is dat binnen de beschikbaarheidsvergoeding een onderscheid wordt gemaakt tussen dat deel ervan dat in verband staat met de werken en diensten die de Vlaamse Regering vatbaar voor subsidiëring acht (een "basisbouwprogramma") en het overige deel ("opties" die volledig door de gemeente zelf bekostigd zullen moeten worden). De subsidie kan vervolgens maximaal 30% bedragen van het in theorie te subsidiëren gedeelte".

Artikel 15 dient gelet hierop te worden aangepast. Eventueel kan artikel 2, 13°, dat vrij tautologisch is, vervallen.

.../...

LM

43.881/3

Artikel 20

12. Luidens artikel 10, § 2, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen legt de PMV zich eveneens toe op het realiseren van projecten inzake publiek-private samenwerking voor alle bevoegdheidsdomeinen door middel van gespecialiseerde dochterondernemingen. Luidens artikel 10, § 4, van dat decreet zijn de investeringsmaatschappijen (waaronder PMV - zie artikel 10, § 1, van hetzelfde decreet) ertoe gehouden de bijzondere opdrachten uit te voeren die hun bij decreet of bij beslissing van de Vlaamse Regering worden toevertrouwd. De uitvoeringsregels, verantwoordelijkheden, kostendekking en eventuele vergoeding voor deze opdrachten worden nader geregeld in afzonderlijke overeenkomsten tussen het Vlaamse Gewest en de investeringsmaatschappij.

De gemachtigde verschaft met betrekking tot artikel 20 van het ontwerp de volgende toelichting:

"Het is duidelijk dat de deelname van de PMV *in casu* niet via de gewone werkingsmiddelen zal verlopen (art. 10, § 2) doch wel via een bijzondere opdracht, gebaseerd op de bestaande samenwerkingsovereenkomst tussen PMV en de Vlaamse Regering en inz. haar taak in het kader van PPS. De keuze voor het inschakelen van een gespecialiseerde dochter (art. 16 Samenwerkingsovereenkomst) zal hier bepalen of § 2 dan wel § 4 van toepassing is."

Artikel 20 van het ontwerp is overbodig en kan zelfs misleidend zijn indien men slechts beoogt te bevestigen wat reeds is geregeld in het decreet van 13 juli 1994.

Indien men wel beoogt af te wijken van artikel 10, §§ 2 of 4, van het decreet van 13 juli 1994, gebeurt dit best uitdrukkelijk ("In afwijking van ...") en moet in elk geval dienen te worden bepaald waarin de afwijking bestaat ⁽¹¹⁾.

⁽¹¹⁾ Indien artikel 20 (in een aangepaste versie) behouden blijft, dient het ontwerp mede te worden voorgedragen en ondertekend door de Vlaamse minister, bevoegd voor economie.

LM

43.881/3

Artikel 21

13. Tenzij er een afdoende reden bestaat om af te wijken van de gangbare termijn van inwerkingtreding van decreten bepaald bij artikel 56 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, dient artikel 21 uit het ontwerp te worden weggelaten.

CE

43.881/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

J. SMETS

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° lokale overheid: de gemeenten en de provincies, met inbegrip van hun verzelfstandigde agent-schappen, waarop dit decreet toepassing vindt krachtens artikel 127, §2, van de Grondwet;
- 2° sportinfrastructuur: een geheel van onroerende voorzieningen, bestemd en geschikt voor de beoefening van één of meer sporten en sporttakken;
- 3° behoeftestudie: een onderbouwde studie naar de behoefte aan een bepaald type van sportinfrastructuur, uitgevoerd voor en in opdracht van de Vlaamse Regering;
- 4° subsidieaanvraag: de aanvraag tot subsidiëring van een gedeelte van de beschikbaarheidsvergoeding voor het beschikbaar stellen en houden van sportinfrastructuur, ingediend door de subsidieaanvrager;

- 5° subsidieaanvrager: de lokale overheid of de Vlaamse Gemeenschapscommissie die een subsidieaanvraag heeft ingediend;
- 6° subsidietrekker: de subsidieaanvrager die werd geselecteerd overeenkomstig de bepalingen van dit decreet;
- 7° projectvennootschap: een rechtspersoon naar Belgisch recht die optreedt als cocontractant in de DBFM(O)-overeenkomst;
- 8° beschikbaarheidsvergoeding: de vergoeding die de subsidietrekker ter uitvoering van de DBFM(O)-overeenkomst periodiek moet betalen aan de projectvennootschap in ruil waarvoor deze laatste sportinfrastructuur beschikbaar stelt en houdt voor de subsidietrekker;
- 9° DBFM(O)-overeenkomst: de overeenkomst, gesloten tussen de subsidietrekker en een projectvennootschap die het ontwerp (design), de bouw (build), de financiering (finance) en het onderhoud (maintain) en in voorkomend geval de uitbating (operate) van sportinfrastructuur als voorwerp heeft;
- 10° selectieadviescommissie: het orgaan dat de subsidieaanvragen selecteert en rangschikt overeenkomstig de bepalingen van dit decreet;
- 11° Vlaamse Gemeenschapscommissie: de Vlaamse Gemeenschapscommissie, vermeld in artikel 60, tweede lid, van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen.

HOOFDSTUK II

Ondersteuning van alternatieve financiering van sportinfrastructuur voor de lokale overheid of de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Artikel 3

§1. De Vlaamse Regering wordt belast met het voorbereiden, het coördineren, het beheren, het faciliteren en het ondersteunen van de alternatieve financiering van sportinfrastructuurprojecten via DBFM(O)-overeenkomsten, opgezet op initiatief van een lokale overheid of de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Inzonderheid kan de Vlaamse Regering beslissen tot subsidiëring van een dergelijk initiatief, onder de voorwaarden bepaald door dit decreet.

§2. De Vlaamse Regering zal in uitvoering van haar taken, zoals bepaald onder §1, in voorkomend geval, samenwerken met de bevoegde, van haar verzelfstandigde agentschappen en overige entiteiten. De onderlinge verdeling van taken, kosten, verantwoordelijkheden en risico's maakt, in voorkomend geval, het voorwerp uit van een overeenkomst tussen de Vlaamse Regering en het betrokken verzelfstandigde agentschap of overige entiteit.

§3. De Vlaamse Regering zal in uitvoering van haar taken, zoals bepaald onder §1, overgaan tot het uitschrijven van één of meerdere gunningsprocedures, in toepassing van de wetgeving inzake overheidsopdrachten. De Vlaamse Regering kan in dit verband overgaan tot het gegroepeerd gunnen (clustering) van welbepaalde sportinfrastructuurprojecten via DBFM(O)-overeenkomst.

Artikel 4

Betreffende de door de subsidietrekker met een projectvennootschap af te sluiten DBFM(O)-overeenkomst, zal de Vlaamse Regering:

- 1° elke subsidietrekker bijstaan voorafgaand aan en tijdens het afsluiten van een DBFM(O)-overeenkomst met een projectvennootschap;
- 2° elke subsidietrekker bijstaan in de uitvoering van de met een projectvennootschap afgesloten DBFM(O)-overeenkomst;
- 3° voor elk type van sportinfrastructuur dat overeenkomstig artikel 7, §2, in aanmerking is genomen voor subsidiëring, een model van DBFM(O)-overeenkomst vaststellen, waarin minstens is voorzien in:
 - a) een berekeningsmethode strekkende tot vaststelling van de beschikbaarheidsgraad van de sportinfrastructuur;

- b) een berekeningsmethode strekkende tot vaststelling van de beschikbaarheidsvergoeding voor de sportinfrastructuur;
- c) het principe dat de beschikbaarheidsvergoeding slechts verschuldigd is door de subsidietrekker in functie van de graad van beschikbaarheid van de sportinfrastructuur;
- d) het principe dat op einddatum van de DBFM(O)-overeenkomst de sportinfrastructuur aan welomschreven overdrachtseisen dient te voldoen;
- e) het principe dat de DBFM(O)-overeenkomst streeft naar een optimale verdeling van de risico's tussen de lokale overheid of de Vlaamse Gemeenschapscommissie enerzijds en de projectvennootschap anderzijds.

HOOFDSTUK III

Selectieadviescommissie

Artikel 5

De Vlaamse Regering richt een selectieadviescommissie op die bestaat uit deskundigen, aangewezen vanwege hun expertise op het terrein of hun representativiteit inzake sport, sportbeleid, (sport)infrastructuur, publiek-private samenwerking of lokale besturen.

De Vlaamse Regering stelt de samenstelling en werking van de selectieadviescommissie vast.

Artikel 6

De selectieadviescommissie onderzoekt de volledigheid en de ontvankelijkheid van de subsidieaanvragen en selecteert en rangschikt de ontvankelijke subsidieaanvragen op basis van de selectiecriteria, vermeld in artikel 10.

HOOFDSTUK IV

Subsidiëring van een gedeelte van de beschikbaarheidsvergoeding voor het beschikbaar stellen en houden van sportinfrastructuur

AFDELING I

Toekenningsvoorwaarden

Artikel 7

§1. De Vlaamse Regering kan sportinfrastructuurprojecten via DBFM(O)-overeenkomst, opgezet door een lokale overheid of de Vlaamse Gemeenschapscommissie, zoals bedoeld in artikelen 2, 9°, en 4, subsidiëren onder de voorwaarden en modaliteiten bepaald in dit hoofdstuk.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt daartoe voorafgaand en op concrete wijze welk type van sportinfrastructuur in aanmerking komt voor subsidiëring. De Vlaamse Regering baseert deze beslissing op een behoeftestudie, die aantoonst dat er bij de lokale overheden of binnen de Vlaamse Gemeenschapscommissie behoefte is aan het voor subsidiëring in aanmerking te nemen type sportinfrastructuur.

Artikel 8

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de vorm en inhoud van de subsidieaanvraag.

Artikel 9

§1. De subsidieaanvraag moet volledig zijn. Na afloop van de termijn binnen dewelke subsidieaanvragen kunnen ingediend, wijst de selectieadviescommissie een onvolledige subsidieaanvraag onmiddellijk af.

§2. De subsidieaanvraag is ontvankelijk wanneer:

1° door de aanvrager een sportbeleidsplan is ingediend dat door de Vlaamse minister, bevoegd voor de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens is aanvaard, overeenkomstig het decreet van 9 maart 2007 houdende de subsidiëring van gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid;

2° de subsidieaanvraag is ingediend binnen de door de Vlaamse Regering bepaalde termijn.

De selectieadviescommissie wijst een onontvankelijke subsidieaanvraag onmiddellijk af.

Artikel 10

De subsidieaanvragen worden beoordeeld door de selectieadviescommissie, zoals bedoeld in artikelen 5 en 6 van dit decreet, op basis van minstens de volgende selectiecriteria:

- 1° de sportinfrastructuur moet duidelijk tegemoetkomen aan een reële lokale behoefte;
- 2° de sportinfrastructuur moet onder meer worden gebruikt door meerdere sportclubs, scholen, organisaties, individuele sportbeoefenaars en mag niet exclusief worden aangewend voor topsport;
- 3° de sportinfrastructuur moet voor iedereen goed toegankelijk zijn;
- 4° de sportinfrastructuur moet realiseerbaar zijn vóór een door de Vlaamse Regering vastgestelde datum;
- 5° de sportinfrastructuur moet optimaal geografisch verspreid liggen over de verschillende regio's.

De selectiecriteria, vermeld in het eerste lid, 1° en 5°, worden nader ingevuld door de Vlaamse Regering in functie van het type van sportinfrastructuur en op grond van de behoeftestudie, vermeld in artikelen 2, 3°, en 7, §2.

Artikel 11

De Vlaamse Regering kan beslissen dat de subsidieaanvragen worden ingediend op grond van een oproepsysteem en kan voor elk type sportinfrastructuur de wijze van bekendmaking van de oproep bepalen.

AFDELING II

Selectie en rangschikking

Artikel 12

De Vlaamse Regering beslist, na advies van de selectieadviescommissie, over de selectie en de rangschik-

king van de subsidieaanvragen, rekening houdend met de middelen die voor de subsidiëring bepaald in dit decreet door de Vlaamse Gemeenschap beschikbaar worden gesteld.

AFDELING III

Subsidieovereenkomst

Artikel 13

§1. Tussen de Vlaamse Regering en elke subsidietrekker wordt een subsidieovereenkomst gesloten.

§2. De Vlaamse Regering stelt een model van subsidieovereenkomst vast. In die subsidieovereenkomst zijn minstens geregeld:

- 1° de duurtijd van de subsidieovereenkomst en de gevolgen van een voortijdige beëindiging ervan;
- 2° het voorwerp en de omvang van de subsidie;
- 3° de voorschriften met betrekking tot het aanwenden van de subsidiegelden;
- 4° de wijze van betaling van de subsidiegelden, met inbegrip van de mogelijkheid tot opschorting van betaling en terugvordering van betaalde bedragen;
- 5° de subsidievoorwaarden, waaronder minstens de wijze van samenwerking tussen de Vlaamse Regering en de subsidietrekker en de aanwending van de subsidiegelden. De wijze van samenwerking bevat minstens de plicht in hoofde van de subsidietrekker om over te gaan tot het afsluiten van een DBFM(O)-overeenkomst met een door de

Vlaamse Regering gekozen projectvennootschap, op voorwaarde dat is voldaan aan de voorwaarden, gesteld door de subsidietrekker in de subsidieovereenkomst met betrekking tot de inhoud van de DBFM(O)-overeenkomst;

6° de rapporteringverplichtingen van de subsidietrekker aan de Vlaamse Regering;

7° het toezicht en de controle door de Vlaamse Regering op de aanwending van de subsidiegelden;

8° de inrichting van een conflictbeheersingsmechanisme.

AFDELING IV

Berekening van het subsidiepercentage en uitbetaling van het subsidiebedrag

Artikel 14

De Vlaamse Regering bepaalt per voor subsidiëring in aanmerking komende type sportinfrastructuur het subsidiepercentage, evenals het gedeelte van de beschikbaarheidsvergoeding dat in aanmerking komt voor subsidiëring (subsidiabel gedeelte). Het subsidiepercentage bedraagt maximaal 30 percent van het subsidiabel gedeelte van de beschikbaarheidsvergoeding.

Artikel 15

De Vlaamse Regering is belast met de betaling van de subsidie en bepaalt de nadere regels voor de wijze en procedure van uitbetaling van de subsidie aan de subsidietrekker.

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 16

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Brussel, 1 februari 2007.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Sport en Brussel,*

Bert ANCIAUX

BIJLAGE

bij de memorie van toelichting:

Reguleringsimpactanalyse

Reguleringsimpactanalyse voor het ontwerp van decreet betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering

1 Titel

Ontwerp van decreet betreffende een inhaalbeweging in sportinfrastructuur via alternatieve financiering.

2 Aanleiding en doel

2.1 Aanleiding

Vlaanderen kampt met een tekort aan sportinfrastructuur. Zonder geschikte infrastructuur kunnen heel wat sporten niet beoefend worden, zeker niet op permanente basis. Nationale en internationale sportfederaties leggen ook steeds meer sporttechnische criteria op inzake sportinfrastructuur. Ook de burger stelt steeds meer kwaliteitseisen. De overheid tenslotte verstrengt de eisen inzake milieu en volksgezondheid. Ondanks de inspanningen die de jongste jaren geleverd werden door zowel de Vlaamse, provinciale als gemeentelijke overheden, blijkt er op lokaal vlak **zowel een structureel** (in 40% van de gemeenten) **als periodiek** (in 30% van de gemeenten) **tekort aan overdekte en openlucht sportinfrastructuur** te bestaan:

- Volgens de behoeftenormen¹ (0,2 m² per inwoner) is er in het Vlaams Gewest een tekort aan ruim 270.000m² netto sporthaloppervlakte, wat overeenstemt met een 200-tal middelgrote **sporthallen**. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is er een tekort van ca. 30 middelgrote sporthallen. Sporthallen worden overwegend polyvalent gebruikt.
- Inzake **sportlokalen** (die zich doorgaans richten tot de beoefening van klassieke sporten) situeren de behoeften zich overwegend op het vlak van renovatie: de randvoorwaarden om te sporten zijn er in te veel gevallen nog minimaal (afwezigheid van sportvloer, kleedkamers en sanitair).

¹ Dit is een normatieve benaderingswijze. Deze vertrekt van een bepaalde norm en gaat ervan uit dat deze norm een waarheidsgetrouw beeld geeft van de bestaande noden inzake één of andere sportaccommodatie (zowel sporthallen, openlucht sportvelden en zwembaden). De bestaande behoeftenormen in Vlaanderen dateren uit de periode 1985-1986 en zijn afgeleid van sociologische studies inzake de sportbeoefening in Vlaanderen, die door de K.U.L. in die periode werden uitgevoerd.

- Tussen de 15 à 30% van de ca. 11.000 publiek toegankelijke **openlucht sportvelden** (voor voetbal, tennis, basketbal, enz.) zijn stedenbouwkundig 'zonevreemd' gesitueerd en dreigen te verdwijnen. Ook de accommodatie (kleedkamers, verlichtingsinstallatie, specifieke sportbevoering, enz.) laat in veel gevallen te wensen over. De vraag naar nieuwe, gegroepeerde traditionele openlucht sportvelden ter vervanging van bestaande zonevreemd ingeplante terreinen is daarom erg groot. Daarnaast telt het Vlaams Gewest slechts een 30-tal **kunstgrasvelden** voor ploegsporten (voetbal, hockey, korfbal, enz.), terwijl er nood is aan ca. 280 van dergelijke terreinen.
- Het aantal publiekelijk toegankelijke **zwembaden** nam de afgelopen jaren dramatisch af. Tussen 1995 en 2004 verdwenen in Vlaanderen – mede als gevolg van verstrengde normen inzake hygiëne, milieu en veiligheid – 127 zwembaden, zowel openbare als privaat uitgebate. Ter vergelijking: het aantal zwembaden dat werd geopend in de periode van 1990 – 2003 bedraagt 17. Gevolg: in liefst 27 Vlaamse en Brusselse regio's is er een objectief tekort aan overheidszwembaden. Bovendien kampen vele overheidszwembaden met enorm stijgende exploitatiekosten (toenemende energiekosten, verstrengde Vlaamse-wetgeving, eisen van de Legionella-wetgeving, enz.)

Het **decreet tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds** (5 juli 2002) bepaalt dat de regering middelen toekent volgens vastgestelde criteria, maar de lokale besturen beslissen vrij over de besteding van deze middelen. Al sinds 1991 bestaat het Investeringsfonds, waarop lokale en regionale besturen trekkingsrechten kregen. Vanaf het decreet van 5 juli 2002 werd dit Investeringsfonds geïntegreerd in het Gemeentefonds. Dit decreet heeft dus de autonomie van de lokale besturen nog versterkt. Het decreet heeft eveneens bijgedragen tot een vereenvoudiging van de regelgeving: de gemeenten ontvangen de middelen rechtstreeks zonder dat zij daarvoor gelijk welk dossier moeten indienen.

In het kader van het **kerntakendebat** werd afgesproken dat de oprichting van basisinfrastructuur voor sportbeoefening een taak is voor de gemeentelijke overheden, en dat bovenlokale infrastructuur voor sportbeoefening een taak is voor de provinciale overheden. De Vlaamse overheid draagt de verantwoordelijkheid inzake topsportinfrastructuur. Gezien de uitvoering van deze kerntaak afhankelijk is van de budgettaire ruimte, werd hierover geen specifieke timing vooropgesteld.

De hierboven opgesomde tekorten geven echter duidelijk aan dat lokale besturen vaak andere prioriteiten leggen met de middelen die zij ter beschikking krijgen via het Gemeentefonds. De bouw van nieuwe en noodzakelijke sportinfrastructuur wordt vaak uitgesteld of afgevoerd bij gebrek aan de nodige budgettaire middelen. Grote dupe zijn de sportbeoefenaars die in hun woonomgeving over onvoldoende (of onvoldoend kwalitatieve) infrastructuur beschikken om – al dan niet in clubverband – hun favoriete sport(en) te beoefenen.

Het **decreet van 9 maart 2007 houdende de subsidiëring van gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid**, bepaalt dat lokale besturen een sportbeleidsplan moeten opstellen in ruil voor subsidiëring (indienen tegen uiterlijk 31 december 2007). Die subsidiëring dient aangewend te worden voor directe financiële ondersteuning van sportverenigingen, de ondersteuning of stimulering van andersgeorganiseerde sport en voor ondersteuning en stimulering van toegankelijkheid tot sport en diversiteit in de sport. Het vierde hoofdstuk van dit sportbeleidsplan moet gewijd worden aan de beschrijving van een globaal meerjarenplan met betrekking tot de lokale sportinfrastructuur. Dit Sport-voor-Allen-decreet is dus te beschouwen als een eerste stap om lokale besturen te verplichten na te denken over hun lange termijn beleid inzake sportinfrastructuur. Echter mogen de toegekende subsidies niet aangewend worden om te investeren in sportinfrastructuur.

Nieuwe initiatieven van de Vlaamse overheid dringen zich op. Om de lokale besturen een nog grotere (financiële) duw in de rug te geven en een oplossing te bieden aan de bestaande noden aan sportinfrastructuur, werd nagedacht over de mogelijkheden van een "inhaalbeweging in sportinfrastructuur".

Doelstelling

Het nieuwe decreet wenst voormeld probleem zo snel mogelijk te verhelpen.

In de beleidsnota Sport 2004-2009 wordt het voeren van een planmatig sportinfrastructuurbeleid als strategische doelstelling vastgelegd. Dit wordt concreter uitgewerkt in de beleidsbrief Sport 2007: daarin wordt het Vlaams Sportinfrastructuurplan, zoals minister Anciaux het noemt, toegelicht:

De Vlaamse overheid wil in de eerste plaats een inhaalbeweging in sportinfrastructuur realiseren zodat op korte termijn (2007 – 2011) 35% van de nood aan sportinfrastructuur weggewerkt wordt. Meer specifiek zal een eerste inhaalbeweging zich concentreren op volgende types sportinfrastructuur: kunstgrasvelden, eenvoudige sporthallen, eenvoudige zwembaden en multifunctionele sportinfrastructuurprojecten. Deze prioriteiten zijn bepaald a.d.h.v. een inventaris van de bestaande infrastructuur en een behoeftebepaling. Het is evenwel de bedoeling dat het nieuwe decreet een kader biedt om op middellange termijn het globale tekort weg te werken. De mogelijkheid moet dus open gelaten worden om later een inhaalbeweging voor andere types infrastructuur te realiseren.

De alternatieve financiering bestaat in een PPS-constructie (Publiek-Private Samenwerking), waarbij verschillende projecten per deeldomein (eenvoudige sporthallen, eenvoudige zwembaden, kunstgrasvelden) worden geclusterd en in de markt geplaatst. De multifunctionele sportinfrastructuurprojecten worden individueel in de markt geplaatst. Na selectie van de private partners wordt er voor elk deeldomein en per multifunctioneel sportinfrastructuurproject een SPV (Special Purpose Vehikel) opgericht. Deze SPV zal dan een DBFM-contract (Design, Build, Finance, Maintenance) aangegaan met het geselecteerde lokale bestuur. De SPV staat in voor ontwerp, bouw, financiering, onderhoud en in bepaalde gevallen ook exploitatie van de sportinfrastructuur. In ruil voor de terbeschikkingstelling betaalt het lokale bestuur aan de SPV een beschikbaarheidsvergoeding. De Vlaamse Regering subsidieert maximaal 30% van deze jaarlijkse beschikbaarheidsvergoeding.

De praktische uitwerking en ondersteuning van het Vlaams Sportinfrastructuurplan gebeurt door Sportfacilitator. Deze operationele groep omvat een samenwerkingsverband tussen het kabinet van de Vlaamse minister van Sport, de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV), het Vlaams Kenniscentrum voor Publiek-Private Samenwerking, en het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media. De ondersteuning van de bouw- en sporttechnische aspecten binnen dit project wordt toevertrouwd aan Bloso.

Over bovenstaand principe is een tweede nota geschreven aan de Vlaamse Regering, ter verfijning van de eerste nota van 30/6/06, die goedgekeurd werd op 13/07/2007. In deze principenota verleent de Vlaamse Regering haar goedkeuring aan de aanpak om:

- te werken met verschillende individuele projectvennootschappen (SPV's)
- een Sportfacilitator als faciliterend orgaan op te richten met de partners en taakverdeling zoals beschreven
- in 2008, 2009 en 2010 een aantal projecten te selecteren obv. de omschreven selectiecriteria en deze te realiseren

3 Opties

Optie 1:

Nuloptie. Geen Vlaams sportinfrastructuurplan opzetten (en dit dus niet decretaal vastleggen). Er wordt geen bijkomende (financiële) impuls gegeven naar steden en gemeenten toe om te investeren in lokale sportinfrastructuur.

Wel blijven de gemeenten gelden ontvangen die rechtstreeks aan het gemeentefonds gestort worden. Dit zijn geen extra gelden maar de jaarlijkse middelen die vastliggen bij het decreet van 5 juli 2002, betreffende de vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds. Zoals hierboven reeds aangehaald hebben de lokale besturen de volledige vrijheid over de besteding van deze middelen.

Optie 2:

Het opzetten en uitwerken van het Vlaams sportinfrastructuurplan, waardoor een inhaalbeweging in sportinfrastructuur zal gerealiseerd worden via alternatieve financiering, voor een investeringswaarde van 225 miljoen euro. Er werd evenwel geopteerd het decreet te integreren in de bestaande regelgeving:

Zoals reeds gezegd moeten gemeenten volgens het recente Sport-voor-Allen-decreet een sportbeleidsplan opstellen in ruil voor subsidiëring. Het vierde hoofdstuk van dit sportbeleidsplan moet gewijd worden aan de beschrijving van een globaal meerjarenplan met betrekking tot de lokale sportinfrastructuur.

Optie 3:

De Vlaamse Regering tracht een inhaalbeweging in sportinfrastructuur te realiseren door **extra middelen rechtstreeks aan de gemeentefonds te storten**. Er wordt in dit geval niet gewerkt met een PPS-constructie.

(Optie 4:)

In een eerdere fase werd geopteerd om te kiezen voor één, i.p.v. een aantal projectvennootschappen. De evidente keuze om toch te gaan voor verschillende SPV's is gebaseerd op de uitsplitsing van de inhaalbeweging in een aantal deeldomeinen of deelsectoren waarin de inhaalbeweging moet gerealiseerd worden, met name kunstgrasvelden, sporthallen, eenvoudige zwembaden en multifunctionele sportinfrastructuurprojecten. Deze deeldomeinen zijn immers zodanig specifiek, dat het evidentier is ze als cluster in de markt te plaatsen. Bovendien wordt op die manier schaalvoordeel nagestreefd. Per projectvennootschap wordt gekozen voor een private partner die voor het specifieke deeldomein gespecialiseerd is in het ontwerpen, aanleggen, bouwen en het onderhouden (en eventueel ook het exploiteren) van de sportinfrastructuur. Deze optie wordt hieronder niet verder onderzocht omdat dit geen effect heeft op de doelgroep.

4 Effecten

4.1 Doelgroepen en betrokken partijen

De betrokken partijen zijn de volgende:

- De **(sportende) Vlaming**
- De **Vlaamse Overheid**: departement CJSM, Bloso, Vlaams kenniscentrum PPS.
Binnen het sportinfrastructuurplan zal het departement CJSM voornamelijk instaan voor de beleidsvoorbereidende taken, de coördinatie en de opvolging zodat continuïteit op vlak van beleid gegarandeerd wordt. Het Bloso staat voornamelijk in voor de uitvoering en opvolging van de werken en biedt sporttechnische ondersteuning.
- **ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV)**: biedt ondersteuning dankzij hun expertise op financieel vlak en op het vlak van PPS-constructies.
- De **lokale besturen** (308 steden en gemeenten + de provinciebesturen + VGC): uiteraard zijn de gemeenten/provincies vrij om al dan niet in te stappen in het Vlaams sportinfrastructuurplan en wordt dus aan hun autonomie niet geraakt.
- **Private partners**: er wordt een SPV opgericht per deeldomein: kunstgrasvelden, eenvoudige sporthallen, eenvoudige zwembaden en multifunctionele sportinfrastructuurprojecten.
- **Huidige private/publieke uitbaters van sportinfrastructuur**

4.2 Optie 1: nuloptie

Directe effecten

- **Lokale besturen** ervaren geen enkele extra (financiële) impuls om te investeren in sportinfrastructuur. Wel behouden ze de vrijheid om hun jaarlijkse middelen van het gemeentefonds te besteden.
- **De sportende Vlaming** ervaart geen inhaalbeweging in sportinfrastructuur en blijft dus kampen met een groot tekort aan sportinfrastructuur.
- **Huidige private/publieke uitbaters van sportinfrastructuur** ervaren evenmin een inhaalbeweging in sportinfrastructuur.

Verdelingseffecten

/

Indirecte effecten

- Gezien er geen PPS-constructie wordt opgezet krijgt de **private sector** geen extra impuls om mee te werken aan sportinfrastructuur in Vlaanderen. Geen extra opdrachten/inkomsten dus voor de private onderneming en bijgevolg geen extra tewerkstelling in de bouw.

- De **Vlaamse Overheid** onderneemt niets. Er wordt daardoor geen nieuw decreet aangemaakt waardoor er uiteraard minder regelgeving is. Doordat dit hele sportinfrastructuurplan niet opgezet wordt, is er minder personeel nodig in de verschillende instanties van de Vlaamse Overheid en bij **PMV**.
- **De sportende Vlaming** wordt minder aangezet tot sporten.

Brusseltoets

In de Brusselse gemeenten gelden dezelfde effecten als in de Vlaamse gemeenten.

Vergelijkingstabel van alle effecten

Doelgroepen en betrokken partijen	Baten		Kosten	
	Omschrijving	schatting	omschrijving	schatting
Sportende Vlaming			Ervaart blijvend tekort aan sportinfrastructuur	
Vlaamse Overheid en PMV	Geen nieuw decreet opmaken. Hoeft geen subsidies toe te kennen (30% van de beschikbaarheidsvergoeding + tussenkomst in investeringswaarde)	5.625 Mio € (éénmalig) + 7.5 Mio € recurrent		
Lokale besturen	Volledige vrijheid in besteding middelen gemeentefonds. Iets minder planlast.		Geen (financiële) impuls	
Private partners	Worden niet in een pps-constructie "geduwd" maar kunnen zelf, zonder inbreng van Sportfacilitator, een (niet-pps) contract aangaan met een gemeente.		Niet zo veel extra opdrachten/omzet gezien zonder de impuls van de Vlaamse Overheid, er nooit zo'n inhaalbeweging zou plaatsvinden.	225 Mio €
Totaal		5.625 Mio € (éénmalig) + 7.5 Mio € recurrent		225 Mio €

4.3 Optie 2: opzetten en uitvoeren van het Vlaams Sportinfrastructuurplan

Directe effecten voor de doelgroepen

- De **(sportende) Vlaming** heeft meer en kwalitatieve sportinfrastructuur ter beschikking in zijn/haar omgeving en zal dus makkelijker aan sport kunnen doen en bijgevolg aangespoord worden om (meer) te sporten.
- De **Vlaamse overheid** zal bijkomende administratieve lasten (beheerskosten) hebben m.b.t. het beoordelen van de aanvragen en de beleidsvoorbereiding.
Anderzijds kan hierdoor een belangrijke inhaalbeweging op gebied van sport gerealiseerd worden die zowel een maatschappelijke, operationele, als financiële meerwaarde biedt. Maatschappelijk wordt de hoge nood aan sportinfrastructuur nu in versneld tempo ingevuld. Operationeel zullen taken (zoals onderhoud) efficiënter uitgevoerd worden door de private partner. Financieel kan men met het systeem van beschikbaarheidsvergoedingen vlugger een bepaalde capaciteit aan sportinfrastructuur ter beschikking stellen. Bovendien leidt de integratie van onderhoud en bouw tot efficiëntiewinsten en kostenbesparingen.
De weerslag van optie 2 op de Vlaamse begroting situeert zich vooral op termijn. De tussenkomst voor de beschikbaarheidsvergoedingen bedraagt op kruissnelheid 7,5 miljoen euro. Verder wordt een entiteit Sportinvest opgericht als fonds binnen PMV met een maximumkapitaal van 5,625 mio euro. Waar zij het nodig acht kan het fonds een minderheidsparticipatie nemen in de SPV's. Deze minderheidsparticipatie moet gezien worden als een louter financiële participatie met als doel een deel van het rendement en mogelijke overwinsten van de SPV's te laten terugvloeien naar Sportinvest.

Verdelingseffecten

/

Indirecte effecten

Lokale besturen:

- Er is slechts een beperkte bijkomende planlast voor de gemeenten/provincies. Zij moeten immers in het decreet op het lokale Sport voor Allen-beleid een hoofdstuk wijden aan de behoeften en de planning voor nieuwe infrastructuur. Op basis van deze informatie zal de selectie- en adviescommissie een voorstel van selectie opmaken. Als flankerende maatregel bij de invoering van dit nieuwe decreet werd een begeleidingstraject sportbeleidsplanning voorzien via het ISB. Een handboek met informatie wordt daarbij aangeboden als hulpmiddel voor de invulling van hun plannen om in te stappen in dit Vlaams Sportinfrastructuurplan. M.a.w., zij worden maximaal bijgestaan om de planlast zo klein mogelijk te houden. Uiteraard dienen de lokale besturen wel een aanvraagformulier in te vullen, wat dan wel een bijkomende administratieve last is. Dit aanvraagformulier is zodanig opgesteld dat het ingediende project kan beoordeeld worden op basis van de 5 selectiecriteria.
- De lokale besturen worden aangespoord om een inhaalbeweging in sportinfrastructuur te realiseren in hun stad/gemeente.
- Zij krijgen hierbij financiële ondersteuning in de vorm van subsidies voor de tegemoetkoming in de jaarlijkse beschikbaarheidsvergoeding.
- Daarnaast krijgen zij technische ondersteuning van Sportfacilitator. Dit samenwerkingsverband heeft immers tot doel de technische expertise op het vlak van sportinfrastructuur aanwezig binnen

de **Vlaamse Overheid** te combineren met de PPS en financiële expertise aanwezig bij **PMV** en het Kenniscentrum PPS. Sportfacilitator heeft ook expertise voor het sluiten en uitvoeren van de DBFM(O)-contracten. Ook van de projectorganisatie krijgt het lokale bestuur ondersteuning wat betreft concept, uitvoering en bouwtechnische opvolging.

- De lokale besturen worden verplicht om op lange termijn te denken over sportbeleid, en meer specifiek op vlak van sportinfrastructuurbeleid. Dit kan alleen maar ten goede komen aan iedereen die met sport te maken heeft.

Private partners:

- De private sector krijgt een extra impuls om mee te werken aan sportinfrastructuur in Vlaanderen. De private onderneming krijgt kansen om extra opdrachten en dus omzet te halen, wat ook bijdraagt tot bijkomende tewerkstelling.
- De private partner neemt op financieel vlak een relatief laag risico, gezien de opdrachtgever een overheidsinstantie is.

Brusseltoets

In de Brusselse gemeenten gelden dezelfde effecten als in de Vlaamse gemeenten.

Vergelijkingstabel van alle effecten

Doelgroepen en betrokken partijen	Baten		Kosten	
	Omschrijving	schatting	omschrijving	schatting
Sportende Vlaming	Zal beschikken over meer én kwalitatieve sportinfrastructuur. Bovendien heeft de burger er baat bij dat het bestuur verplicht wordt om op lange termijn na te denken over sport(infrastructuur)beleid.			
Vlaamse Overheid	Dankzij de PPS-constructie wordt zowel een financiële als operationele meerwaarde gecreëerd. Bovendien is er sprake van risicospreiding.		De Vlaamse overheid subsidieert 30% van de beschikbaarheidsvergoeding + tussenkomst in investeringswaarde. Uiteraard brengt dit ook een hogere werklust met zich mee: o.a. aanvragen beoordelen, beleidsvoorbereiding,... Beperkte bijkomende planlast.	5.625 Mio € (éénmalig) + 7.5 Mio € recurrent
Lokale besturen	Worden aangespoord om inhaalbeweging in sportinfrastructuur in hun stad/gemeente te realiseren. Ontvangen jaarlijks subsidies voor de beschikbaarheidsvergoeding. De gemeenten moeten dus slechts 70% van de jaarlijkse beschikbaarheidsvergoeding betalen. Krijgen technische ondersteuning van Sportfacilitator. Worden verplicht op lange termijn na te denken over sportbeleid.			
Private partners	Extra impuls. Dankzij PPS verspreiding financieel risico.	225 Mio €	In de gevallen waarbij de private partner ook instaat voor de exploitatie van de infrastructuur, draagt deze wel het risico van de rendabiliteit.	
Totaal		225 Mio €		5.625 Mio € (éénmalig) + 7.5 Mio € recurrent

4.4 Optie 3

Directe effecten voor de doelgroepen

- **Sportende Vlaming** ervaart waarschijnlijk geen inhaalbeweging in sportinfrastructuur gezien de lokale besturen niet verplicht worden om de verkregen middelen te besteden aan sportinfrastructuur. Als indirect gevolg hiervan wordt de Vlaming minder aangezet tot sporten.

Verdelingseffecten

/

Indirecte effecten

- **Lokale besturen:** Indien de Vlaamse Overheid de middelen rechtstreeks aan de gemeentefondsen zou geven, is er geen controle op de bestemming van de middelen. De gemeente wordt niet verplicht om het geld aan sportinfrastructuur te besteden.
- **Vlaamse Overheid:** Er is geen decreet nodig, waardoor er minder regelgeving is in de al zeer uitgebreide Vlaamse regelgeving.
- Gezien er geen PPS-constructie wordt opgezet krijgt de **private sector** geen extra impuls om mee te werken aan sportinfrastructuur in Vlaanderen. Geen extra opdrachten /inkomsten dus voor de private onderneming en dus ook geen bijkomende tewerkstelling.

Brusseltoets

In de Brusselse gemeenten gelden dezelfde effecten als in de Vlaamse gemeenten.

Vergelijkingstabel van alle effecten

Doelgroepen en betrokken partijen	Baten		Kosten	
	Omschrijving	schatting	omschrijving	schatting
Sportende Vlaming			Ervaat waarschijnlijk een blijvend tekort aan sportinfrastructuur gezien uit het verleden duidelijk geworden is dat vele lokale besturen geen prioriteit geven aan sportinfrastructuur.	
Vlaamse Overheid	Minder regelgeving. Hoeven geen 30% van beschikbaarheidsvergoeding te betalen.	5.625 Mio € (éénmalig) + 7.5 Mio € recurrent	Geen controle op bestemming van de middelen.	
Lokale besturen	Minder werklust (o.a. beleidsvoorbereiding, beoordelen dossiers,...). Iets minder planlast. Meer vrijheid waarin men investeert (bv. tennisterreinen vallen in deze fase niet onder het Vlaams sportinfrastructuurplan).		Het is moeilijk in te schatten of te berekenen of men meer of minder zou investeren indien het geld (5.625 Mio € + (7.5 Mio € x aantal jaren) rechtstreeks aan de gemeentefondsen gestort wordt.	
Private partners			Logisch gevolg van wat hierboven beschreven staat.	
Totaal				

4.5 Keuze en motivering van de optie

Er wordt gekozen voor optie 2 omdat deze optie in de eerste plaats de meeste garantie biedt op een effectieve realisatie van een inhaalbeweging in sportinfrastructuur in Vlaanderen. Alle betrokken partijen hebben ook baat bij deze optie: de lokale besturen concretiseren mee dit Vlaams sportinfrastructuurplan, maar behouden hun autonomie gezien zij zelf kiezen of ze al dan niet instappen in dit plan. Een lokaal bestuur heeft ook een grote beslissingsvrijheid over de aanvraag die zij indienen. Verder is dit financieel voor lokale besturen haalbare kaart gezien de Vlaamse overheid voor 30% tussenkomt in de jaarlijkse beschikbaarheidsvergoeding. Dit is ook de enige dienst die het lokaal bestuur moet betalen. De private partners krijgen een mooie kans om opdrachten in Vlaanderen te mogen realiseren. Daarnaast kan men, dankzij de PPS-constructie, spreken van voldoende risicospreiding. De gefaseerde aanpak en opsplitsing in deeldomeinen zorgt er bovendien voor dat de bouwsector niet te zwaar onder druk gezet wordt en biedt mogelijkheid tot leereffecten en bijgevolg steeds hogere efficiëntiewinsten.

4.6 Juridisch-technische uitwerking:

Er werd getracht een zo performant en eenvoudig mogelijke regelgeving te ontwikkelen. De doelstelling is steeds geweest om een zo werkbaar mogelijk decreet te maken.

4.7. Uitvoering en administratieve lasten

Dit decreet treedt in werking op de dag van bekendmaking in het Belgisch staatsblad.

De eerste fase omvat de selectie en realisatie van 40 kunstgrasvelden en 2 tot 4 multifunctionele sportcomplexen. Het afronden van de eerste selectiefase is voorzien tegen april 2008, start van de werken van deze eerste fase tegen begin 2009.

Voor de personeelsimplicaties voor de Vlaamse Overheid verwijzen we naar de nota aan de Vlaamse Regering d.d. 13/07/2007, waarin een uitgebreide taakomschrijving en –verdeling opgenomen is. Op basis van het aantal mandagen dat nodig is om bepaalde taken te vervullen, werden budgetten toegekend aan PMV, het departement Cultuur, jeugd, Sport en Media en Bloso.

Voor de gemeenten/provincies is er slechts een beperkte bijkomende planlast. De aanvraag om in te stappen in het Vlaams sportinfrastructuurplan zit immers gevat in hoofdstuk 4 van het lokaal sportbeleidsplan. Er werd een begeleidingstraject voorzien via het ISB om lokale besturen te begeleiden bij het opstellen van hun sportbeleidsplan. Een handboek met informatie en een specifiek aanvraagformulier over welbepaalde sportinfrastructuur worden daarbij aangeboden als hulpmiddel voor de invulling van hun plannen. M.a.w., zij worden maximaal bijgestaan om de planlast zo klein mogelijk te houden. Eens een infrastructuurproject werd geselecteerd en wordt opgestart, is een volledige ondersteuning van de lokale besturen door de projectorganisatie voorzien, zowel voor wat betreft concept, als uitvoering als bouwtechnische opvolging.

4.8. Handhaving

De handhaving wordt bepaald in artikels 13 en 17-19.

Eenzijds wordt een subsidieovereenkomst gesloten tussen Sportfacilitator en de lokale overheid, anderzijds wordt een DBFM-overeenkomst gesloten tussen de lokale overheid en de private partner. In die overeenkomsten wordt de wijze van uitbetaling van respectievelijk de subsidie en de beschikbaarheidsvergoeding en de regels omtrent eventuele opschorting en terugbetaling van respectievelijk de subsidie en de beschikbaarheidsvergoeding opgenomen.

4.9. Evaluatie

Het departement CJSM is verantwoordelijk voor de opvolging van de globale inhaalbeweging inzake sportinfrastructuur en de uitvoering van het budget. Daarnaast zorgt het departement voor de evaluatie van effecten van selectiecriteria en voor de evaluatie van het sportinfrastructuurbeleid: aanwezigheid sportinfrastructuur, effecten op participatie, evolutie investeringen, realisatiegraad behaalde doelstellingen, ...

5 Consultatie

Bij het tot stand komen van dit ontwerp van decreet werd intensief overleg gepleegd met alle betrokken partners uit het sport-voor-allen veld en met specialisten in publiek-private samenwerking:

- **Samenstelling stuurgroep:** kabinet van de Vlaamse minister van Sport, kabinet van de Vlaamse minister van Onderwijs, kabinet van de Vlaamse minister voor Gelijke kansen, de Vlaams Bouwmeester, het Vlaams Kenniscentrum PPS, PMV, Bloso, Departement CJSM, ISB, VSF, VVSG en VVP.
- **Samenstelling werkgroep decreet:** PMV, Bloso, departement CJSM en kenniscentrum PPS.

6 Overige informatie voor de Inspectie van Financiën

De werkingsmiddelen in het kader van dit decreet worden ingeschreven op begrotingspost HF1234B van de uitgavenbegroting van de Vlaamse Regering. Vanaf 2008 is daarnaast nog een begrotingspost voorzien voor de middelen bestemd voor Bloso (HF4112B).

De subsidies in het kader van dit decreet worden pas ingeschreven in de begroting vanaf 2009.

7 Samenvatting

De gekozen optie lijkt de best mogelijke gezien de grote impuls die gegeven wordt aan lokale besturen om te investeren in sportinfrastructuur. Er wordt niet alleen een financiële impuls gegeven, ook worden de lokale besturen door het opzetten van het samenwerkingsverband Sportfacilitator technisch ondersteund. Drie belangrijke partijen hebben baat bij het Vlaams Sportinfrastructuurplan: lokale besturen, private partners en uiteraard de sporter zelf!

8 Contactinformatie

Karolien De Sadeleer

Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Arenbergstraat 9, 1000 Brussel

Tel: 02-5536997

e-mail: karolien.desadeleer@cjsm.vlaanderen.be